*І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 221. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 6-го ГРУДНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, DECEMBER 6, 1974 No. 221 VOL. LXXXI.

ЗАПЛЯНОВАНО ОРГАНІЗАЦІЮ СВІТОВОГО ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ МУЗИК

Нюарк (В.Л.). — Першого грудня ц.р. тут в гостинному домі панства Карановичів з почину Президії Ради в Справах Культури СКВУ зібралися представники цієї установи з представниками Українського Музичного Інституту, Музичної Фундації, (що є тепер в стадії організування), референтури культури СФУЖО, з метою покласти підвалини під Світове Об'єднання Українських Музик.

Після з'ясування цілей музичної Референтури Ради в Справах Культури СКВУ та цілей Музичної Фундації, яка має на меті створити матеріяльні основи під розбудову і зріст нашої музичної культури, вив'язалася оживлена дискусія, в якій порушено ряд питань, між ними такі, як:

Розбудова і скріплення музично-виховних дій;

Створення в наших більших поселенчих осередках музичних шкіл вищого типу, з правами коледжів;

Заохочування батьків посилати своїх дітей до українських музичних шкіл, які видатно причиняються до національного виховання молоді;

Організування нотного видавництва, яке поширюватиме і популяризуватиме твори кращих сучасних наших композиторів;

Організування Концертового Бюра, завданням якого буде влаштовувати міжмістові і міжкрайові обмінні концери вокальних й інструментальних солістів і ансамблів;

Видавання музичного журналу, брак якого творить дошкульну прогалину в нашому культурному житті.

Змагання до створення симфонічних оркестр в найбільших осередках наших поселень.

Наради закінчено вибором відомого нашого скрипаля проф. Рафаїла Венке на голову Ініціятивного комітету. Наступним етапом в праці цього Комітету буде скликання зборів музик, укомплектування його управи, апрацювання статуту і акція приєднування членства в усіх країнах нашого поселення. — Отже, зроблено перший крок в акції великого значення для нашого культурного життя, організації Світового Об'єднання Українських Музик.

Проф. Чубатий та амбасадор Лодж одержать „Шевченківські Грамоти Волі"

Ню Йорк, Н.Й. (УККА)— Проф. д-р Микола Д. Чубатий, основник і перший редактор „Українського Квартальника", та Джон Дейвіс Лодж, бувший амерканський конгресмен, губернатор і амбасадор, одержать від УККА „Шевченківські Грамоти Волі" за їх заслуги для української культури та їх вклад у визвольні змагання українського народу. Надання тих нагород відбудеться в суботу, 7-го грудня, під час ювілейного бенкету з нагоди 30-річчя „Українського Квартальника" в готелі Комодор в Ню Йорку.

Проф. М. Чубатий є визначним українським істориком та автором книжок з історії України, української Церкви та культурного й політичного розвитку українського народу. Під час визвольних змагань в рр. 1917-1920 він брав активну участь в них, і в 1919 р. був одним з делегатів Західньої Української Народної Республіки на Трудовий Конгрес в Києві, під час якого 22-го січня 1919 р. проголошено Акт Злуки.

Між двома світовими війнами проф. Чубатий був професором в Духовній Семінарії та в гімназії у Львові.

В 1939 р. він прибув до Америки як делегат на конгрес „Пакс Романа". Вибух Другої світової війни в Европі заставив його залишитися в Америці. В 1944 р. під час Другого Конгресу Американських Українців у Філядельфії проф. Чубатий вніс резолюцію в справі видавання англомовного журналу, який ширив би об'єктивну правду про Україну та змагання українського народу до державної самостійности. Резолюцію схвалено та засновано „Український Квартальник", першим редактором якого став проф. Чубатий. Його безпосередні співробітники були бл. п. Степан Шумейко, редактор „Українського Тижневика", та бл. п. проф. Клярenc А. Меннінґ, а пізніше проф. Лев Е. Добрянський, теперішній президент УККА та голова Редакційної Колеґії „Квартальника". Після відходу проф. Чубатого з посту головного редактора „Українського Квартальника" в 1957 р., його головним редактором став д-р Володимир Душник, який є на цьому пості до нинішнього дня. Проф. Чубатий також відновив Наукове Товариство ім. Т. Шевченка в Америці та був його президентом протягом кількох років.

Загальні інформації про амбасадора Джона Дейвіса Лоджа були подані в попередньому числі „Свободи".

Заповідають нараду голів Відділів УККА в Ню Йорку

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету інформують, що наради Головів Відділів УККА Східнього Побережжя ЗСА відбудеться тут в суботу, 7-го грудня, в Українському Інституті Америки при 2 Іст 79 вулиця, в год. 2-й пополудні в рямках Наукової Конференції з нагоди 30-річчя „Українського Квартальника". Нараду відкриє проф. Лев Добрянський. Короткі ділові доповіді виголосять: д-р Едвард Жарський про „Відділи УККА і Школи Українознавства", професор Іван Вовчук про „Відділи УККА, як основу Українських Громад", проф. д-р Петро Стерчо про „Сучасну Україну в боротьбі з окупантом" та мґр. Іван Базарко про „Український Народний Фонд, як фінансову базу діяльности УККА".

По доповідях — запити і дискусія. Друга частина нарад буде присвячена коротким інормаціям Відділів УККА про їхню працю в своїх місцевостях.

УКРАЇНУ ВІДВІДАВ ПРЕЗИДЕНТ ЗАМБІЇ

Київ. — Упродовж двох днів, 26 і 27 листопада, в столиці України перебував президент африканської республіки Замбії, який тількищо закінчив свої офіційні відвідини у Москві, де відбув політичні розмови та заключив угоди. До Києва він приїхав, очевидно, як високопоставлений турист і тут йому вже тільки показувано історичні пам'ятки міста.

УКРАЇНЕЦЬ ВИНАЙШОВ НОВИЙ КОД ДЛЯ ХЕМІЧНИХ СПОЛУК

Філядельфія (Л. Я.) — Американське Хемічне Т-во опублікувало в "Journal of Chemical Dokumentation", Vol 14, No 1, 1974 статтю інж. Михайла Романця (Викрикача) з Інституту Наукових Інформацій у Філядельфії про технічний код його винаходу та його застосування при обчислюванні термодинамічних властивостей хемічних кільцевих сполук за допомогою компютора.

Важливість цього коду (лінійної нотації) в тому, що він, у відміну до існучих технічних кодів ,не вживає матриць для зв'язі атомів і через те дуже упрощує та здешевлює операції компютором.

Код нашого земляка, не перший цього роду код у світовій технічній літературі, перед яким стелиться велике майбутнє з уваги на бурхливий розвиток хемічних наук в нашій технологічній добі. Вистачить згадати, що досі є офіційно зареєстрованих 4 мільйони хемічних сполук, що кожного року поповнюються 155 тисячами нових сполук, які синтезуються в хемічних ляgreboраторіях цілого світу. При обчислюванні такої великої кількости хемічних сполук та застосуванні існуючих кодів, операції компютором стають дуже коштовні і дуже складні, зокрема для скомплікованих хемічних кільцевих сполук. Тому винайдення нового, простого і дешевого хемічного коду стало пекучою проблемою дня.

Всі признаки вказують на те, що тим новим, хемічним кодом може стати код інж. Михайла Романця, що заповнить важливу прогалину в ділянці електронного обчислювання хемічних сполук.

Інж. Михайло Романець плянує написати незабаром підручник користування його кодом (своєрідною хемічною азбукою), що буде охоплювати, поруч кільцевих (ароматичних) сполук, також ланцюгові (аліфатичні) хемічні сполуки.

Збагачено український відділ канадського архіву

Оттава (ОУПС). — Започаткована в 1973 р. акція Комітету Українців Канади в справі розбудови українського відділу при Національному Етнічному Архіві Канади в Оттаві збагатилася новими матеріялами в 1974 році, коли то здепоновано в ньому архіви деяких українських товариств і приватні колекції, такі як напр. архів сл.п. сенаторки О. Кисілевської, піонера українсько-канадського життя п. Василя Порепелюка, громадського діяча п. Восого, та інших. Дня 28-го листопада ц.р. закінчено працю над передачею колекції проф. Яр. Рудницького з Вінніпеґу. Одна з найбільших приватних збірок (понад 100 скриньок) вона охоплює родинні матеріяли, особисті папери зв'язані з його працею в Королівській Комісії Б-Б, національну й міжнародну академічну документацію, велику кількість рукописів і відбиток різних авторів, що надходили в обмін, обширне листування, автографи (нпр. О. Кобилянської, М. Грушевського, Д. Дорошенка, І. Кинріяка, включно з „хрестиком-підписом" Василя Ілиняка, тощо), та інші документи. Порядкування матеріялу проф. Рудницького тривало цілий рік і його закінчено в листопаді 1974. На думку керівників Національного Етнічного Архіву Канади, це найобширніша, як досі, приватна колекція матеріялів у цьому архіві. Передача відбулася при особистім нагляром проф. Рудницького, який довший час перебував в Оттаві, маючи однорічну відпустку („саббатіка") з Манітобського університету.

Помер Григорій Нога, довголітній секретар 446-го Відділу УНС

В Брентфорді, Канада, помер ненадійно 18-го жовтня на 52-ому році життя св.п. Григорій Нога, довголітній секретар місцевого відділу УНСоюзу ч. 466 та член і колишній голова брентфордського відділу Ліґи Визволення України. Покійний походив із села Голгочі, Підгаєцького повіту, де він і почав своє активне життя в громаді та в рядах свідомої націоналістичної молоді. За часів першої окупації Західньої України втратив молодий Гриць батька та інших членів родини, яких вимордувало НКВД. На поклик боронити рідний край вступив Григорій Нога до Української Дивізії „Галичина", в якій пройшов бої, табір полонених в Ріміні, а потім опинився в таборі скитальців у Німеччині. В 1948 році прибув до Канади і поселився в Брентфорді, де працював по місцевих фабриках, щоб заробити на життя, та в громаді, щоб допомогти поневоленому народові в Україні.

Покійний Григорій Нога осиротив дружину Іду, сина Євгена та тітку Теклю Пінязь у Брентфорді, як також ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 21-го жовтня з участю родини та численних представників місцевої української громади і друзів Покійного, які супроводили його тлінні останки на цвинтар в Брентфорді. Похоронні відправи провів о. С. Столярчук, а від Головного Уряду УНС прощав покійного і склав вислови співчуття родині головний радний і обласний організатор УНСоюзу Василь Дідюк.

УНС ПРИЗНАЧИВ СПЕЦІЯЛЬНІ НАГОРОДИ ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНІ УСПІХИ В ГРУДНІ

Джерзі Сиrі. — На іншому місці в цьому числі Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу проголошує спеціяльні нагороди для Відділів і Округ УНСоюзу за найкращі успіхи в членсько-організаційній кампанії в грудні ц. р. Для Округ і Відділів призначено по три грошові нагороди за перевиконання їх річних організаційних квот. І так: додаткові нагороди в сумі 200, 100 і 50 долярів — крім звичайних нагород — одержать ті Округи, які цього місяця здобудуть десять або більше членів понад призначених їм на цей місяць десять відсотків річної організаційної квоти. Відділи за перевиконання грудневої організаційної квоти в річному відношенні на п'ять і більше нових членів одержать додаткові нагороди в сумі 100, 50 і 25 долярів.

ПАРЛЯМЕНТАРИСТИ В НАТО ВИСУНУЛИ СПРАВУ ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В СССР

Лондон, Англія. — Як уже коротко інформовано на 20-й сесії Північно Атлантійського Оборонного Пакту (НАТО), яка відбулася від 11 до 16-го листопада ц. р. з нагоди 25-ї річниці з дня постання цієї оборонної організації, делегати багатьох країн висунули і відповідно увиразнили справу топтання людських прав в СССР. В нарадах взяли участь представники 14-х держав, без участи Греції, справу участи якої в НАТО й досі не полагоджено, вони розглядали, крім військових і оборонних справ, ще справи економічної кризи в світі, виховні і культурні проблеми в державах, які є членами НАТО, справи технологічних досягнень тощо.

В результаті такої постанови комісія едукації, культурних справ і зв'язку під керівництвом сенатора Джона Таннея з Каліфорнії, набрала важливішого значення. Генеральний секретар цього комітету Лорд Ліелл з Великобританії зачитав вичерпний звіт цього Комітету і представив окремий документ, який мав пряме відношення до дисидентського руху в Совєтському Союзі. Більша частина цього документу відносилась до справи письменника Олександра Солженіцина і його останньої книжки „Архіпелаг ГУЛаг". При тому присутні репрезентанти довідались про таких відомих дисидентів як Андрей Сахаров, Павел Літвінов, Петро Григоренко, Жорес і Рой Медведєві, Андрей Амальрик, Андрей Сінявський, Володимир Буковський, Валерій Чалідзе і багато інших.

Павел Літвінов, внук Максима Літвінова, який був міністром закордонних справ СССР за часів Сталіна, особисто виступив на Комісії. Його представив присутнім відомий дослідник і знавець дисидентського руху в СССР Пітер Реддавей. Павел Літвінов у своєму виступі перестерігав Захід перед політикою детанту і політикою обману, яку стосує сьогодні уряд СССР супроти західніх держав. Єдине зацікавлення совєтських лідерів викликає наявна технологічна перевага Заходу, яку вони бажають здобути побіч низькопроцентових кредитів на закуп харчів і товарів широкого вжитку. Спротив в СССР з кожним днем поширюється, — заявив Літвінов, — і його вже ніякими засобами терору не можна зупинити. Совєтські керівники воліють працювати в темряві і тому так гостро виступають протя свободи слова та тих осіб, які такої свободи домагаються. Демократичні країни мусять рішучо виступити в обороні прав людини в СССР і це не можна називати „вмішуванням у внутрішні справи" Совєтського Союзу, бо порушування цієї гуманної засади не є внутрішньою справою жадної країни. Ці права забезпечені для кожного Універсальною деклярацією про людські права. Совєтський Союз боїться світової опінії.

Сенатор Генрі Джексон, демократ зі стейту Вашинґтон (ЗСА), говорив на тему торговельного договору і уділення для СССР статусу упривілейованої держави, який то договір напевно буде скоро схвалений американським Конґресом. Однак, ми не будемо торгувати з Совєтським Союзом, — заявив Джексон, — якщо СССР не запевнить мінімальної річної квоти 60,000 еміґрантам різних національностей на вільний виїзд на Захід. Це число повинно кожного року збільшуватись.

В загальній дискусії сенатор Павло Юзик, член канадської делеґації, прочитав і просив додати до загального списка дисидентів Лорда прізвища Вячеслава Чорновола, Леоніда Плюща, Ніни Строкатої та багатьох інших, зокрема Валентина Мороза, який голодує у Владимірській тюрмі вже від 1-го липня 1974 р. Сенатор Юзик покликався на акції Комітету

(Закінчення на ст. 4-ій)

В СССР арештовано В. Осіпова

Москва. — У Владимирській області арештовано 28 листопада відомого публіциста і колишнього редактора совєтського самовидавного журналу „Вєче" Владиміра Осіпова. Арештований дисидент вже давніше вийшов з редакції цього журналу, як тільки стало відомо, що КҐБ плянує його арештувати. По виході з журналу „Вєче" Осіпов почав видавати інший журнал, проживаючи у Владимирській області РСФСР.

„Новоє Русскоє Слово" з 4 грудня інформує, що вістка про арештування іншого дисидента Андрея Твердохлєбова виявилося неточною настільки, що його тільки придержано з 27 на 28 листопада на час обшуку у його квартирі. Після закінчення обшуку, в часі якого представники КҐБ забрали багато документів, в тому також весь архів Комітету Прав Людини в СССР і московського відділу Амнесті Інтернешенал, КҐБ Твердохлєбова звільнило.

Мистці-неконформісти не влаштовуватимуть виставки у Москві

Москва. — Оскар Рабін, неофіційний речник совєтських мистців-неконформістів у Москві поінформував, що мистці вирішили зрезиґнувати з пропозиції міської ради Москви влаштувати виставку в одній з московських виставових заль. Згідно з заявою О. Рабіна, мистці-неконформісти побоюються, що після виставки, навіть, якщо така відбудеться за офіційним погодженням, зміцняться переслідування з боку КҐБ, як це було у випадку з попередніми виставками.

У той час, коли московські мистці-неконформісти не влаштовуватимуть виставки, мистці-неконформісти з Ленінґраду таку виставку готують і ,як повідомив їхній речник мистець Ігор Синянін, вони одержали на виставку дозвіл від міських властей. Виставка відкривається 22 грудня і триватиме чотири дні. За повідомленням Александра Ґлазера, московського поета і мистецького колектора, на виставці у Ленінґраді буде виставлено яких 200 картин п'ятдесяти мистців. А. Ґлазер також поінформував, що московські мистці довели до відома міської ради, що вони не можуть влаштовувати виставок у той час, коли багато з мистців є жертвами поліційного переслідування. Познайомлені з ситуацією вважають, що, відмовляючись від влаштування виставки, мистці хочуть в цей спосіб зосередити увагу мистецького світу в СССР і за його кордонами на поліційні переслідування окремих мистців-неконформістів і добитися того, щоб поліція врешті такі переслідування припинила.

У СОВЄТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ ГОЛОДІВКИ

159

ДИСИДЕНТ ТУРЧИН ПІДТРИМУЄ ПОЗИЦІЮ СЕНАТОРА ДЖЕКСОНА ЩОДО ТОРГОВЕЛЬНИХ ВІДНОСИН МІЖ ЗСА І СССР

Москва. — Тут поширюється самвидавним порядком відкритий лист дисидента В. Ф. Турчина до сенатора Генрі Джексона, автора додатку до законопроєкту про міжнародну торгівлю з вимогою до СССР дозволити вільну еміграцію. У листі, датованому 7 вересня 1974 року, Турчин висловлює свою повну солідарність з вимогами сен. Джексона, стверджуючи одночасно, що „так само думає і багато моїх друзів, які бажають бачити свою країну свобіднішою і демократичною". В. Ф. Турчин також пише, що він „цілком поділяє погляд академіка А. Д. Сахарова, що свобода виїзду з країни — це пер умова існування інших свобід, очевидно, пе редумова далеко недостатня але безумовно конечна". В. Ф. Тучин звертає увагу, що право виїзду з країни повинно бути пов'язане з правом повороту для всіх тих, які цього бажають. Він каже, що „влада примушує багатьох невигідних осіб до еміґрації, послаблюючи тим самим ряди борців за демократизацію. Таким чином тоталітаризм виходить з подвійною виграною".

Цікаві поміченя В. Турчина, що заторкують питання т. зв. „втручування у внутрішні справи" іншої держави і натиску однієї держави на іншу, тобто арґумент, що ним часто користується, наприклад, державний секретар ЗСА Г. Кіссінджер ,відмовляючись від будь-якої інтервенції в обороні порушування основних прав людини в СССР. В. Ф. Турчин пише, що „додаток Джексона" — є таким „натиском", але -- твердить він — „це не натиск на совєтську державу як таку, а на один з її аспектів — тоталітарне кріпацьке право на своїх громадян. Це такий натиск, який є обов'язком кожної відповідальної людини, організації, народу. Це, очевидно, подразнює деяких совєтських керівників, бо створює для них труднощі, примушує їх діяти в інших умовах. Але в тому немає нічого незвичайного, чи несправедливого. Мова йде про труднощі, що їх зроджує процес еволюції, а совєтська система конечно вимагає еволюції. Здійснення права на виїзд не грозить совєтській системі будь-якими серйозними наслідками, через які цього не можна було б перевести. Тому також я і вважаю Вашу діяльність, як кращий приклад добродійного і конструктивного натиску зі зовні, який сприяє проґресивній еволюції. Цей натиск вже привів до ряду позитивних зрушень". В. Ф. Турчин звертає увагу, закінчуючи свій відкритий лист, на те, що із-за формального відношення совєтської влади до питання перестерігання законів – на практиці є така ситуація, що „формальне прийняття будь-якого закону нічого не дає, якщо не існують чинники, які забезпечували б його виконування... Важливим є створити якийсь постійно діючий механізм, який уможливив би міжнародній спільноті ефективно слідкувати за зберіганням права на виїзд з тоталітарних країн" — інформує нюйоркське „Новоє Русскоє Слово" з 5 грудня ц. р.

ТУІА влаштовує науковий симпозіюм присвячений Леонідові Плющеві

Ню Йорк. — Головна Управа Т-ва Українських інженерів Америки (ТУІА) влаштовує в суботу 14 грудня, 1974 в Українському Інституті Америки о год. 5-ій Науковий симпозіюм з ділянки кібернетики, який буде присвячений українському математикові - дисидентові Леонідові Плющеві. У програмі є чотири доповіді з ділянки, якою занимався Леонід Плющ в Україні і в якій тепер багато членів ТУІА та інших українських науковців активно працює тут в ЗСА.

Головна Управа ТУІА, влаштовуючи цей симпозіюм, включається в широку акцію оборони українських дисидентів та прилучується до акції професійних товариств в обороні усіх дисидентів, а зокрема математика-кібернетика Л. Плюща, близького інженерам своєю спеціяльністю.

Леонід Плющ, як інформовано неоднократно в українській та світовій пресі, ув'язнений у психіятричному заведенні Дніпропетровська, де його насильно затроюють медикаментами, під претекстом лікування. Очевидна ціль цього знущання є змусити Плюща заперечити свої переконання. Леонід Плющ, мимо вже небезпечного пошкодження здоров'я, цього не зробив.

Від ТУІА висилаються письма в обороні людських прав Леоніда Плюща до американських та міжнародних чинників. ТУІА звертається до членів професійних товариств та широкого громадянства за піддержкою.

Доповідачами на Науковому симпозіюмі будуть спеціялісти з ділянки кібернетики: д-р Роман Андрушків, д-р Василь Захарків, мґр Марія Гончаренко та д-р Олег Третяк. Модератором симпозіюму буде інж. Любомир Онишкевич. Симпозіюм зорганізував інж. Роман Гавриляк.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Цілком і повністю схвалили"

В понеділок 2 грудня президент Форд інформував американське суспільство про те, що він „одержав слово" від Брежнєва, що їхнє домовлення у Владивостоці знайшло схвалення у Москві і що на цій основі він може дещо докладніше сказати про умови угоди з Брежнєвим. У міжчасі „Правда" з 1 грудня опублікувала редакційну статтю „Великий вклад в справу миру", в якій уточнює позиції совєтського режиму до всіх цих питань, які стояли на порядку дня у Владивостоці. У статті одночасно інформується, що „Політбюро ЦК КПСС, Президія Верховної Ради СССР, Рада міністрів СССР, розглянули її (зустрічі) підсумки, цілком і повністю схвалили діяльність товариша Л. І. Брежнєва і важливі політичні висліди зустрічі".

У совєтських повідомленнях немає ніяких точних даних про умови угоди між президентом Фордом і Брежнєвим, крім загальникової фрази про „обмеження стратегічного озброєння". Замість того у редакційній статті „Правди" є точна вказівка на те, чого очікує СССР від „розрядки" у відносинах з ЗСА. Газета пише, що „в часі владивостоцької зустрічі була піддержана рішеність двох сторін неухильно і в повному обсягу переводити в життя прийняті раніше взаємні зобов'язання, не втрачаючи темпа, збільшувани маштаби й інтенсивність спільних зусиль у всіх напрямках з тим, щоб процес покращання у взаєминах між Совєтським Союзом і З'єднаними Стейтами розвивався і далі безперервно і щоб він став незворотним".

Найважливіше, однак, у цьому є окреме наголошення факту, про який говорив президент Форд, що всі домовлення і угоди між СССР і ЗСА досягнуто, „виходячи з принципів рівности і однакової безпеки обох країн". Додаткове світло на цю проблему кинуло свідчення державного секретаря Кіссінджера перед Сенатською комісією в справі законопроєкту про американську зовнішню торгівлю. Всі доступні матеріяли і всі заяви та уточнювання виявляють одне: ЗСА скапітулювали в обличчі совєтських погроз і обіцянок, погодившися на паритет, який не тільки не забезпечить тривалого миру, а стимулюватиме, — як правильно відзначає у редакційній статті з 4 грудня „Ню Йорк Таймс", — гонитву зброєнь, удосконалювання наявної зброї і нових домовлювань про черговий паритет.

Ясно, що в Москві таку угоду „цілком і повністю схвалили.

Подвійна відповідальність

У Вашингтоні появляється в малому тиражі один, радше довірочний періодик, присвячений майже виключно всіляким позакулісовим справам редакцій та працівників поодиноких газет. В одному із останніх видань цього періодика віддано багато уваги довірочним нарадам видавців і редакторів „Ню Йорк Таймсу", під час яких редакторові докоряли, що газета не віддає належної уваги міським справам Ню Йорку. У відповідь редактор заявив, що газета робить містові найбільшу прислугу тим, що критикує рішення і працю міських властей.

Очевидно, що критика нікому з критикованих не подобається. Проте, вона в демократичній системі була, є і залишиться головною, якщо не найголовнішою передумовою розвитку і народоправства. Роля американської преси у розкритті Вотерґейтської афери назавжди залишиться клясичним прикладом обов'язків і відповідальностей цієї „третьої домени", як це часто пресу окреслюється. Вільна преса, як вислів публічної опінії та сторож публічних інтересів, має вітальне значення власне для відповідальности тих, що стоять у проводі держави, народу чи громади. Не даром Тома Джефферсон твердить, що коли б він мав до вибору: вільний уряд без вільної преси, або вільну пресу без вільного уряду, то без вагання вибрав би власне вільну пресу.

З цього випливає й найбільша відповідальність вільної преси, зокрема коли мова про критику. Якщо така критика може заставити до резиґнації навіть президента Америки, то це тільки тому, що вона є оправдана і справедлива та в найкращому інтересі народу. Критика для критики була б тільки компромітацією преси і не тільки не причинилася б до поправи відносин та до поступу, але цілком навпаки. З цього й випливає подвійна відповідальність преси: обов'язково критикувати, але критикувати справедливо, без страху перед ніким і без ласки для нікого.

П. Ф.

НІМЕЦЬКИЙ „ВОТЕРҐЕЙТ"

Мюнхен. — Афера американського „Вотерґейту" пролунала на ввесь світ широкий. Тому в різних країнах, де тільки станеться незаконне вмішування адміністрації до справ окремих осіб або організацій, відразу преса пише: „Це — новий Вотерґейт"! Як зачувати, в Америці вже готують фільм „Вотерґейт" і він, мабуть, буде мати великий успіх. Може знайдуться промислові фірми, що почнуть виробляти зубну пасту під маркою „Вотерґейт": адже ж є паста під назвою „Колґейт"...

Коли в березні 1973 р. заарештовано в Ґодесберґу біля Бонну, столиці Західньої Німеччини, комуністичного шпигуна Гійома, то від того часу парляментська комісія почала досліджувати причини: як міг довголітній агент Східнього Берліну діяти в Західній Німеччині і стати близьким співробітником голови уряду Віллі Брандта? Аджеж є в Німеччині дві могутні організації, що мають завдання викривати комуністичних агентів: Державна Охорона Конституції в Кельні і Державна Інформаційна Служба в Мюнхені.

Досліди парляментської комісії показали недостатню пильність обидвох цих державних установ. Вони не доглянули „темних точок" у біографії Гійома, що 1955 року з'явився із Східнього Берліну в Німецькій Федеративній Республіці та удавав, мов би він мусів утікати на захід від комуністичної диктатури. Про Гійома, як „комуністичну затичку", вислану на захід, повідомляло Державну Охорону Конституції в Кельні німецьке товариство правників із Західнього Берліну. Але на це „охоронці конституції" не звернули уваги. Промахи сталися теж в Мюнхенській Інформаційній Службі.

Досліджуючи діяльність Мюнхенської Інформаційної Служби, парляментська комісія несподівано наткнулася на факти, які занепокоїли політичні партії і суспільство Німеччини. Виявилося, що урядовці Державної Інформаційної Служби дозволили собі „ухил": вони збирали інформації не тільки про комуністичних шпигунів (це були завдання Інформаційної Служби), але слідкували теж за діяльністю та приватними справами членів парляменту, міністрів, письменників, журналістів, записували це і давали дирекції Державної Інформаційної Служби, котра збирала ці відомості. На агентурних донесеннях урядовці Інформаційної Служби приписували свої замітки: „зовсім правильно", „інтересно" і т. д. Особливо цінили в Мюнхенській Інформаційній Службі донесення свого агента Ґюнтера Гайзінґа, котрий „освітлював" діяльність політичних партій і зокрема — соціял-демократів. Ґайзінґ, давній нацист, пробував здобути вплив і на видавництва, котрі друкували твори, невигідні для гітлерівців. Про ці свої старання Гайзінґ повідомляв начальників Інформаційної Служби. „Справи Гайзінґа" знайдено в діловодстві Інформаційної Служби і парляментська комісія могла прочитати не тільки повідомлення цього агента про справи політики Німеччини, але теж його оцінку власної особи та способів, якими він старався здобувати інформації:

„Треба відповідно до кожного співрозмовника зразу міняти фарбу як хамелеон. Автоматично бути змінним на сонці і в тіні, на стовбурі дерева і в листі, на траві, в моху або в калюжі — і все ж залишитися тією самою твариною".

Щоб знати, що говорилося й плянувалося в центральній управі німецької соціял-демократичної партії в Бонні, Мюнхенська Інформаційна Служба знайшла там свого агента на ім'я Бервальд. Від 1969 р., коли в Західній Німеччині створено коаліційний уряд із соціял - демократів і лібералів, мюнхенська Інформаційна Служба діставала постійно донесення від Бервальда і зберігала їх у себе. Ці інформації одержували особи, „заінтересовані в політиці".

Незаконне втручання до внутрішньої політики Німеччини почалося ще в той час, коли на чолі Інформаційної служби стояв генерал Ґелен 1968 р., він пішов на пенсію, і його наступник — Вессель заборонив цю акцію. Однак, службовці Інформаційної служби таємно продовжували збирання відомостей з внутрішньої політики. Тепер парляментська комісія має в руках ці матеріяли.

Комісія хотіла довідатись від Ґелена, як то сталося, що за його перебування на чолі Інформаційної Служби творилися в цій установі незаконні діла. Ґелен через недугу не міг приїхати на допити до Бонну і тому парляментська комісія вислухала його пояснення в Мюнхені. Бувший директор Інформаційної Служби твердив членам комісії, що він ніколи не займався внутрішньополітичною розвідкою, не давав розпорядження для цього і не мав для того директив. Про спеціяльні записи Інформаційної Служби про окремих осіб Ґелен казав, що їх зібрано із заміток про розмови з тими особами. Про „делікатний зміст" цих заміток Інф. Служби Ґеленові „нічого не відомо". Виходило б із того, що Ґелен, бувши на чолі Інформаційної Служби 1950-1968 р., нічого не знав, що ділялося в його установі... За таке недбальство могли б його скинути з посади. Але Ґелен уже на пенсії...

Іванна Савицька

З МОГО ВІКНА

— Бабусю, верніться! — Кликнув за старенькою крамар, впихаючи їй у руку жменю паперових банкнотів.

— Які це гроші? — спитала здивовано бабуся, й рішуче відмовлялась їх брати.

— Це ж ваша здача з двадцятки, це ж ваші гроші.

Підпираючись паличкою, бабуся подалась на вулицю, встромивши коробку цукру в велику полотняну торбу, клунок тяжив і проблема переходу вулиці здавалась великим зусиллям. Очі вже не добачають, слух давно притупів, а пам'ять, вірна товаришка вісім десятків років, гейби кудись заподілася, гейби щезла...

Мені пояснили, що бабуся — вдова по заслуженому діячеві культури, живе від років самітно, здана на ласку сусідів і серце добрих людей.

Цей приклад, на жаль — не один, їх десятки.

Ми знаємо отих старих самітників, чи й самітні подружжя, які відживши і віддавши громаді і сили і працю і талант, мов той зужитий непотріб ховаються по своїх криївках, бо як інакше назвати жалюгідні дешеві мешкання великих міст.

А сумління суспільства присипане пилюкою байдужости ще й досі спить.

Ми дбаємо за молодь звертаючись до неї лицем, відвертаючись рівночасно спиною до тих, що десятками років щиро служили і молоді і громаді, аж поки знеможені, самі заслужили на увагу.

Годі сказати, що ми бідні. Щедра допомога жертвам, потерпілим від повені й землетрусів, літні й вакаційні оселі, запасні фонди, видатна поміч науці і доми, доми, доми для кожної організації окремо.

Ми ставимо покійникам величаві ґранітні пам'ятники, купуємо нові цвинтарища, а про старших віком громадян, самітних, немічних і хворих ми зовсім чомусь призабули. А їх, тих самітників, багато. Хто ще сьогодні дає собі раду самий, завтра потребуватиме помочі, бо старість прийде до всіх, прийде до всіх невідклично і ляже на немічні плечі важким, гнітючим тягарем.

Якого ж тут треба торнадо, й якого стихійного землетрусу, щоб струснути сумлінням громади, яка, допомагаючи всім, чомусь призабула за себе?

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Борис Олександрів. КОЛОКРУГ. Поезії. Інститут Літератури ім. М. Ореста. Мюнхен, 1972, ст. 101. Мистецьке оформлення М. Левицького.

Гарно видана ця, вже третя, збірка поезій Б. Олександрова. Подбав про милий вигляд книжечки мистець Мирон Левицький, який проєктував прикрасу на твердій темносиній обкладинці та на чорній суперобкладинці з білими та червоними надруками. На обидвох обкладинках символи змісту цієї збірки, який поет замкнув у початковому вишліфованому вірші „Час":

День зачах у мареві
смеркання,
Впала в море крапля.
Тишина.
В безвісті
космічного єднання
Ти одна —
одна —
одна —
одна...

Ти одна, людино.
І печальний
Колокруг — і душ
одвічний щем.
Тихо віє вітер
проминальний
Яснооким нам,
що проминем...

Повищий вірш не можна б назвати життєрадісним. Про цей „печальний колокруг" пише поет і в інших своїх віршах:

Я піду, відійду... І усе ти
інакше побачиш.
Тільки лишиться щем.
Тільки лишиться
смуток і біль.
Буде знову трава.
Будуть зорі, і води,
і квіти.
Так, як завжди було.
Тільки нас провихрить
колокруг.

Укладаючи цю збірку своїх поезій, автор зауважив, що „загальний її тон вийшов сумніший, як він хотів". Автор обороняє свій сум тим, що „майже всі видатні твори мистецтва в сенсі світоглядовому — песимістичні". Б. Олександрів може вважати свої поезії як „видатні", він наводить голоси критиків на свої перші дві збірки поезій „Мої дні" (1946) і „Туга за сонцем" (1967). Ці критики з найбільшими похвалами писали про його вірші. Ось вони: В. Сварог, Ю. Клен, Гр. Шевчук (Ю. Шерех), В. Левицький, І. Качуровський, К. Біда, А. Юриняк, В. Шелест і М. Гарасевич.

Б. Олександрів турбувався б тільки тоді, якби йому закинули нещирість висло-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ПОЛІТИКУ ПОЛЬСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ

Редакційна стаття „Свободи" п.н. „Польські реаліти" з 7-го листопада ц.р. заслуговує на те, щоб на неї ще раз звернути увагу читачів. В ній зацитовано такі слова президента Американської Польонії, А. Мазевського: „Більшість наших провідників, мислителів, істориків і публіцистів вважають, що шлях до волі Польщі і її повороту до сім'ї вільних народів веде через довгу, трудну і томлячу еволюцію". А далі: „В еволюційному процесі найбільш допоміжними будуть господарський розвиток і культурне збагачення польського народу через вмілий обмін із Заходом, зокрема із З'єднаними Стейтами Америки. З таких міркувань Американська Польонія такий обмін підтримує і йому сприяє".

Як відомо, польський нарід, подібно як і інші сателітні народи, вже від давна стосують еволюційні методи боротьби. Їх суть в тому, що вони використовують (притаманний всім тоталітарним режимам) розрив між теорією і практикою, між гуманними кличами і злочинною дійсністю. Високозвучні постанови державних конституцій, марксистської ідеології і партійних резолюцій вони протиставлять поліційному теророві, економічній нужді і національному поневоленню. Боротьба, ведена в такій політичній постанові, з позицій державних законів є леґальною боротьбою навіть тоді, коли вона ведеться з підпілля. І саме вона, ця леґальність, ставить окупаційні режими в дуже клопітливе становище у всіх відношеннях: моральному, внутрішньо - політичному і міжнародному

Еміґраційні партії, а за ними більшість еміґраційних суспільств майже всіх поневолених народів, довго не могли зрозуміти такого підходу до визвольної боротьби і тому між ними і між їх народами існувало духовне і політичне відчуження, яке часто переростало в прірву.

Як же ж у нас з цим питанням? Останнім часом на цю тему в нас ведеться пожвавлена дискусія, яка виявляє, що більшість політичних партій не зважується на ревізію старих поглядів, хоч і поступається перед публічною опінією.

Редакційна стаття в „Свободі" звертає увагу на різниці між становищем в Україні і в Польщі. Різниці, безперечно, є. Польща — це сателітна держава, а Україна — поневолена держава. Але чи ці різниці мають і мусять впливати на вибір методів боротьби? На мою думку — ні. Ще більше! Наш нарід має менше передумов для революції, як Польща. Можна думати, що якраз це спонукує наших дисидентів уникати революційних кличів, а в основу своєї діяльности покласти ті самі принципи, що й сателітні народи: цей їх підхід виправдав себе. Він здобув признання серед нашого народу, серед нашої еміґрації і знайшов прихильний відгомін у цілому світі. Я не бачу ані причини, ані доцільности аґітувати за тим, щоб дотеперішні методи боротьби в Україні мінялись. Судячи по реакції широких кіл нашого суспільства на те, що діється в Україні, можна думати, що й воно (суспільство) схвалює той напрям, в якому йде сучасна визвольна боротьба. Зате політичні партії відстали.

На щастя, наша еміґрація, подібно як і польська, міняє свої переконання на суть своїх обов'язків супроти України. Вона зрозуміла, що культурний обмін, туристика, матеріяльна допомога рідним листування, контакт з культурними надбаннями сучасної України, — все це йде на користь нашому народові й еміґрації. Останній бойкот наших співаків з України був радше винятком із правила, що створився під впливом емоційних переживань, пов'язаних із знущаннями над Валентином Морозом. І тому нашу політику можна вважати дуже зближеною до політики польської еміґрації, хоч вона ще не знайшла свого виразу в якійсь декларації наших офіційних чинників.

Роман Ільницький

Ню Йорк

ВСІЛЯКО БУВАЄ...

(Ше про мішані подружжя)

Хочу подати деякі приклади пані Д. Бойчук на її критику голосу пані М. Сокіл - Рудницької в „Свободі" в справі мішаних подруж.

Мої Бабуня й Дідо були мішаним подружжям. Бабуня — римо - католичка німкеня. Дідо — українець, греко - католик. До Бабки звертався Дідо по-польськи, а до дітей (а мали їх п'ятеро) — українською мовою.

Належали тоді до греко-католицької церкви, як більшість сучасних мішаних подруж належать до української церкви. З пошани до Бабки святкували в їхньому домі свята за обома обрядами, а дітей виховали так:

Один син — хорунжий УСС-ів. Другий син — завзятий борець за самоуправу, лад і українську мову в нашій Церкві.

Три доньки — учительки. Одна з них, моя хресна Мама, учителювала 50 років. Друга донька, вийшовши заміж за священика, посвятила других 50 років українському суспільству.

Внук — згинув під Бродами. Внучка — кур'єр УПА, також уже не живе.

Другий приклад: В одному місті біля Філядельфії в українській католицькій церкві правиться Служба Божа з проповіддю для шкільних дітей, по-англійськи.

Нічого нового? Хіба те, що діти ті ходять до української цілоденної парафіяльної школи, яку ведуть українські монахині й учительки — українки. В школі переважають діти чисто українських подруж.

І що скаже пані Бойчук на те? Мені здається, що тут важливіше, яке виховання дістануть діти з мішаного подружжя, чим самі мішані подружжя.

Мішані подружжя у нас будуть, як і були колись. Може заторкнемо нову тему, а саме: Як виховувати дітей у мішаному подружжі. Про дітей з чисто українських подруж, ми вже знаємо з давніших дописів і голосів.

О. Николишин

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Д-р Іван Козак,
кол. сотник УГА й Дійової Армії УНР,
учасник І Зимового Походу

У 55-РІЧЧЯ ПЕРШОГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ

(6-го грудня 1919 — 6-го травня 1920 рр.)

Контроверсійною до певної міри є справа участи в Зимовому Поході київських Січових Стрільців. Доценко у своєму творі „Зимовий Похід" твердить, що отаман Є. Коновалець на нараді в Чарторії, яка відбулася 4-го грудня 1919 р., заявив, що уважає дальшу боротьбу партизанськими способами недоцільною. Але водночас той же автор пише, що до Київської групи входили частини Корпусу Січових Стрільців. Це дало притоку до різних поголосок, включно до обвинувачень, що, мовляв, Січові Стрільці „здезертирували" з поля бою і не пішли у Зимовий Похід. Це обвинувачення спростував полк. Михайло Курах у статті п. н. „Чи Січові Стрільці брали участь у Зимовому Поході?", що появилася у „Вістях Комбатанта" чч. 1-2 за 1961 рік. Він вияснив, що в цій справі відбулося декілька нарад стрілецької старшини, при чому значна більшість учасників цих нарад заявилася рішуче проти того, щоб зліквідувати реґулярний фронт і перейти у партизанку. Ці учасники нарад, а зокрема полк. Отмарштейн, твердили, що партизанські дії можуть мати деякий успіх у ворожому запіллі тільки при співакції з реґулярним фронтом. Без того армії грозитиме у ворожому запіллі повна ліквідація.

З уваги на це, як і назначне послаблення чисельного стану Корпусу СС-ів, рішено його розв'язати та дати всім його членам вільну руку повертатися додому, або йти в Зимовий Похід. З цього скористали численні кол. ССтрільці та взяли участь у Зимовому Поході, в тому числі полк. Роґульський, який приєднався до кінної бригади сот. Шепаровича. Так, отже, київські Січові Стрільці, на ділі брали участь у Зимовому Поході поодиноко, а не як одноціла формація. При цьому полк. Курах підкреслив, що штаб Дійової Армії не видав наказу, що всі частини армії зобов'язані взяти участь у Зимовому Поході.

Командиром для Зимового Походу був назначений отаман Михайло Омелянович - Павленко, він же командир Запорізької групи, його заступником отаман Ю. Тютюнник, а начальником штабу полк. Андрій Долуд. Опівночі з 6-го на 7-го грудня 1919 року це військове з'єднання, що складалося з вояків - добровільців, обідраних і босих, зі сотнею набоїв на рушницю, вирушило рейдом у запілля ворога, у незвичайно ризикований похід, у дуже непевне невідоме. Дякуючи майстерному керуванню, Дійова Армія у цьому славетному рейді прорвала фронти денікінський і большевицький, — цей останній двічі, — та, маневруючи надзвичайно зручно на ворожих тилах повних 5 місяців, перевела там цілий ряд боїв, наскоків, руйнування ворожих установ і споруд, зокрема засобів комунікації, чим не тільки заподіяла ворогові дуже значні шкоди, але також викликала чималий заколот і велику паніку. При цьому вона промаршувала кругло 2,000 кілометрів, звела поверх 50 боїв, здобула кільканадесят міст і містечок та захопила тисячі полонених — в тому штаби трьох червоних дивізій, — та здобула дуже багато воєнної здобичі. З боїв найзапеклішим був бій за Вознесенськ 16-го квітня 1920 р., який скінчився повною перемогою української зброї. Захоплено місто та величезну здобичу у гарматах, рушницях, набоях тощо. Після того армія переправилася через річку Буг. В часі походу приєдналися до рейдуючої армії повстанська група отамана Гулого-Гуленка, галицька кінна бригада сот. Едмунда Шепаровича та інші частини УГА.

В днях 3-4 травня 1920 р. Дійова Армія доконала остаточного прориву большевицького фронту в районі Тульчин - Ямпіль та 6-го травня 1920 р. повернулася до міста Ямполя на Поділлі силою приблизно 397 старшин, 6,000 козаків, 14 гармат та 144 скорострілів. Так закінчився Перший Зимовий Похід, а його учасники з'єдналися з іншими частинами Дійової Армії УНР, що саме була в стані переорганізовування.

Українська Дійова Армія здійснила в Першому Зимовому Поході повністю доручене їй завдання. Крім суто військових цілей, вона виконала велетенську пропаґандивну працю серед населення більшої частини Правобережжя, частини Півдня України і частини Лівобережжя та розбудила в народній масі приспану віковою неволею національну свідомість. Нав'язала також зв'язки з повстанськими загонами, які тоді діяли в Україні. Вислідом цього було почуття одности і духової спільности населення з рідною армією, що знайшло свій вияв у всебічній підтримці з боку населення для учасників цього небуденного походу. Начальна команда і поодинокі частини УГА, не зважаючи на свій офіційний „невтралітет" давали також щиру і видатну підтримку своїм братам, засвідчуючи тим спільність ідеї визволення, побратимство зброї та тугу за поновним об'єднанням у спільній дії для спільної мети.

Для прикладу слід навести допомогу, яку одержав полк. (тепер ген-хор.) Андрій Долуд від командира 26-ї бригади УГА отамана Шашкевича та яка описана в числі 7 журналу „Український Комбатант" за 1958 рік. От. Шашкевич переодягнув відділ полк. Долуда в однострої УГА та окремим поїздом відправив цей відділ через Вінницю до Староконстянтинова для охорони залізниці і всіх прилягаючих до цього району стратегічних пунктів. Завдяки цьому, згаданий відділ Дійової Армії серед білого дня при повному озброєнні перемаршував вулицями Вінниці, де саме був розташований штаб 12-ої Армії Денікіна, до постою Начальної Команди УГА, щоб передати особистого листа от. Омеляновича - Павленка начальному вождеві УГА, ген. Микитці.

Інший приклад: у місті Пикові, де стояла артилерія УГА, вона виміняла Київській групі старі гармати на нові і ще „визичила" десяток коней. Також лікарні галицьких частин приймали ранених і хворих вояків Зимового Походу для лікування. У зв'язку з цим слід пригадати, що за пляном того славетного рейду, що його розробив командарм от. Омелянович - Павленко та зачитав на нараді в Новій Чарторії, лінією прориву Зимового Походу мав саме служити район розташування частин УГА в смузі Козятин - Гайсин - Вінниця - Хмельник. Тим чином була знову засвідчена ідейна одність і соборність духа двох віток українського народу, наддніпрянської і наддністрянської.

Та наймаркантнішою рисою цієї славетної воєнної дії є її всебічна успішність. Цим вона й різниться від інших подвигів української зброї сучасної доби, як бій під Крутами, бої за Львів, здобуття Києва, траґедія під Базаром, битва під Бродами, які поруч виявів надзвичайного геройства вояків по своїй суті були все таки невдачами з усіми їх наслідками. У протилежності до того Перший Зимовий Похід увінчався повним мілітарним і моральним успіхом.

Відзначуючи 55-річчя Першого Зимового Походу, слід у глибокій пошані віддати поклін світлим тіням поляглих і померлих творців та учасників його, а передусім пам'яті командарма ген - полковника Михайла Омеляновича - Павленка та прем'єра Ісаака Мазепи, як також бойового командира Волинської групи в Зимовому Поході, сл.п. ген - полк. Олександра Загродського, б. почесного члена ОбВУА, що був наче живим символом Зимового Походу.

А далі слід з пієтизмом вітати тих, які залишилися в живих і мають змогу, як і ми, відзначувати 55-річчя Зимового Походу, а особливо ген - хор. Андрія Долуда, кол. начальника штабу рейдуючої армії, як й інших її командирів. Слід зберегти і закріпити живу та тривку пам'ять про ту воєнну операцію української Дійової Армії, яка виявила найкращі прикмети українського вояка у найтрудніших, а водночас найсвітліших для нації часах. Цю пам'ять ми зобов'язані передати грядучим поколінням.

(Кінець)

Листопадові Роковин у Філядельфії

Філядельфія (Пр.) — Цьогорічні, 56-ті роковини відновлення державности на західніх землях України Листопадовим Чином з 1918 року відзначила філядельфійська ромада заходами місцевого Відділу УККА в неділю 3-го листопада ц. р.

Того ж дня в українських церквах відправлено Богослуження в наміренні українського народу. В українській православній катедрі св. Володимира відправив Службу Божу і Панахиду за поляглих воїнів о. протопресвітер С. Біляк, який у проповіді підкреслив значення Листопадового Чину. Переведено також збірку на українських воєнних інвалідів. В Богослуженнях, в українській католицькій церкві Христа Царя, взяла численну участь, як щороку, молодь Пласту в одностроях і з прапорами під проводом Пластової Станичної Старшини, комбатанти з прапорами, прапороносці СУМА та численне громадянство. Проповідь виголосив о.парох В. Головінський, який опісля разом з о. Ст. Дашом відслужив Панахиду за поляглих в боях воїнів за волю України.

По полудні відбулася Листопадова Академія в залі УСО „Тризуб", яку вщерть виповнило громадянство, в тому й молодь, а в передніх рядах — почесні гості — українські комбатанти — учасники Листопадового Чину. Святкове слово виголосив голова Головної Ради Братства УСС-ів дир. Іван Поритко, який з'ясував значення Листопадового Чину в українських визвольних змаганнях та зокрема підкреслив ролю Українських Січових Стрільців.

Мистецьку програму виповнили пісні жіногого хору „Чайка" під управою Ірини Чуми та при фортепіяновому акомпаньяменті Христини Остапович, милозвучний виступ співачки Тамари Лихолай, яка при власному супроводі на бандурі відспівала декілька повстанських і народних псень, та монтаж у виконанні членів Української Студентської Громади у Філядельфії (організацію і підготову монтажу треба завдячувати праці культурно-освітній референтці Відділу УККА проф. д-р Наталія Пазуняк). Студентки Таня Шуст, Христина Ракоча, Христина Кушнір і Наталя Пак виконала при супроводі бандур (студ. Павло Гурський і Марко Бандера) поезії-пісні В. Симоненка „Синові". Відома з рецитаційних виступів студентка Пенсильвенського університету Зоряна Луцька виконала рецитацію поезії Михаїла Масютка, в'язня львівської тюрми КГБ „За любов мою", а студент Пенсильвенійського університету Максим Тарнавський прорецитував поезію Святослава Караванського, в'язня мордовських таборів, п. з. „До совісти світу". Участь студентської молоді в програмі треба щиро вітати.

Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

Святочні Сходини в Бриджпорті

Заходом 737-го Відділу Союзу Українок влаштовано, 27-го жовтня ц. р. Святочні Сходини присвячені жінкам-Героїням. Сходини попередили панахиди відправлені в церквах обох віровизнань. Цього року Союз Українок вшановує сл. п. Ольгу Басараб, згадуючи при тому й інших героїнь.

Святочні сходини відкрила голова,. Чубата Мирослава представила й привітала делегатку Окружної Ради Нової Англії п. Фіцилович, а потім попросила присутніх вшанувати пам'ять героїнь хвилинною мовчанкою.

Святочна програма почалася молитвою Союзу Українок, яку прочитала Сливінська Марія. Союзянки відспівали гимн Союзу Українок. Потім слідував реферат який прочитала Бабій Стефанія, культурно-освітня референтка Відділу. У своєму рефераті вона заторкнула і сьогоднішній фронт боротьби на Україні де поруч своїх чоловіків стоять також жінки, як Мороза, Плюша, Караванського та інших. Учениця „Рідної Школи", а заразом і пластунка Максимюк Лідія продеклямувала вірш. Треба вирізнити наших пластунок-юначок; Бабій Ганю, Тарасюк Марію, Ковач Надію, Болонну Наталю, Болонну Олю, Пелещук Ліду та Комарницьку Софію, які під проводом своєї виховниці пл. Тромзи Оксани, виконали дві пісні. При гітарі — Тромза Оксана, а при акордіоні Пелешук Лідія. Сольоспів при гітарі виконала пл. Тромза Оксана.

Треба зазначити, що наші пластунки виступають на кожній імпрезі, плекають українську пісню і треба їм побажати успіхів на будуче.

Пані Ольга Пендаківська прочитала вірш. Програму закінчено відспіванням „Не пора". Убранням залі зайнялася імпрезова референтка Цап Марія. Наші господині Федоронько Ірина і Ковач Ярослава подавали каву й солодке.

Під час перекуски забрала голос делегатка Окружної Ради, зазначуючи, що свято вийшло дуже гарно, похвалила наших пластунок та подякувала Бабій С. за гарний реферат.

Чернявська Анна

„Тарілка кучерявого диму"

Торонто. — Кажуть, що думки летять, а слово йде пішки, але цим разом „слово" Зої Когут не прибуло з далекої Австралії на Американський континент пішки, а таки прилетіло літаком і буяє тепер по тутешній українській діяспорі немов справжня „літаюча тарілка", з якої Зоя Когут щедро частує нас „кучерявим димом" соціяльної сатири з додатком особистої лірики і віршів на громадські теми.

У Торонті авторський вечір Зої Когут відбувся заходами Об'єднання Українських Письменників „Слово" в неділю 27-го жовтня. Мірилом успіху її вечора були щохвилинні рясні оплески та овація, що нею на прощання вшанувала поетесу численно зібрана публіка. Зокрема зриви голосного сміху, що супроводили досадні сатиричні герці поетеси, були найкращим виявом схвальної реакції публіки. Сміх бо не знає облуди навіть тоді, коли він „гіркий". До успіху вечора причинився також у великій мірі деклятаторський хист авторки.

Зоя Когут, яку можна назвати поеткою „з ласки Божої", не тільки, як вона каже, „боліє над нашими болячками", а й січе їх у своїй сатирі безжалісними різками свого глуму. Одночасно у віршах на громадські теми вона вміє піднестися й до висот щирого, непідробного патосу, як ось у віршах „Ти не тільки слово", „Вірмо друзі", а зокрема у віршах з приводу зустрічі з кардиналом Сліпим „Хто зрозумів" і „Візита архипастиря". Вона теж є авторкою цікавих, пройнятих філософічною „хандрою" віршів особистої лірики. Після першої її книжки „Культурні арабески", друга, недавно видана її книжка „Кучерявий дим" виявляє постійний зріст у позитивах її творчости.

У четвер 6-го листопада, члени „Слова" у Торонті зустрілися зі Зоєю Когут в Інституті св. Володимира і, за кавою, провели з нею вечір на цікавій розмові і дискусії про її творчість. З Торонта наша гостя з Австралії відвідала два рази сусіднє місто Гамільтон, де мала одного дня зустріч з місцевим українським жіноцтвом, а другого свій авторський виступ. Вона зробила з Торонта також випад до Боффало у ЗСА, а в суботу 9-го листопада, попрощала Торонто, від'їжджаючи до Лондону, Онт. із своїм останнім виступом у Канаді. З Лондону Зоя Когут подалася у своє дальше авторське турне по ЗСА.

Зоя Когут у дотеперішній творчості — це в першу чергу сатирик. Сатирик це песиміст, що будить оптимізм. Таким сатириком є Зоя Когут і за цей оптимізм, що вона його у нас після „тарілки кучерявого диму" залишила, ми їй вдячні та поручаємо його іншим.

(в. л.)

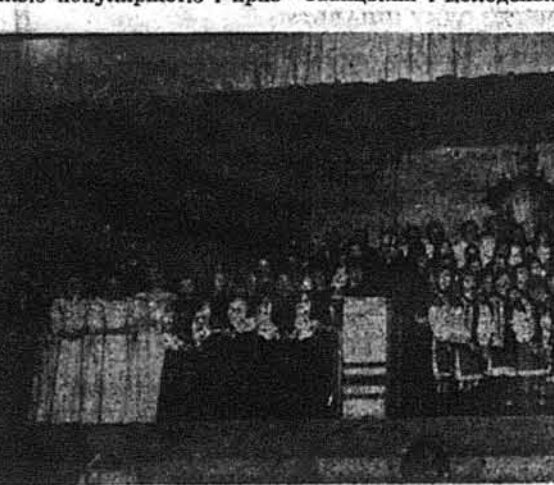
Постанова п'єси „Одруження" — новий успіх театру „Заграва"

Вже кілька разів під ряд проходила в Торонті, весела п'єса Миколи Гоголя „Одруження". Постанова п'єси розпочалася 27-го жовтня ц. р. в рямках Третього інтернаціонального театрального фестивалю у приміщеннях театральної залі Ст. Лоренс Сентер, де знайшла повне признання і похвалу численної публіки. Її повторювали вже двічі по береги заповненій залі Українського Дому, любителями української сцени.

Актори та провід „Заграви", докладають багато труду у безкорисній праці, щоб продовжувати, на жаль у нашій спільноті, не все доцінювану, так велику і сильну зброю в культурно-ідеологічній боротьбі, якою є — театр. На рідних землях в Україні, ворог поставив театр на службі возвеличування комуністичних бонзів, партію та казьонщину, а тут у вільному світі в обставинах можливостей — ми занедбуємо цю велику і корисну ділянку. Багато ділянок нашого суспільно-громадського, політичного і навіть церковного життя, часто дубльовані; але театр, який до речі і міг би бути багато разів дубльованим, здається, що на сьогодні тільки театр „Заграва" залишився єдино дещо регулярно діючим. Інші, яких колись було далеко більше, з таких чи інших причин, зійшли з сцени. А, шкода! Чи великі і добре зорганізовані українські спільноти у вільному світі, не змогли б спромогтися, на хоча б один добре поставлений і вивінуваний театр? Напевно, так! І тому на тлі, нашої дійсності з великим признанням і подякою, треба вітати хоч і невелику горстку ентузіястів театрального діла, членів „Заграви", яка за підтримкою здорового інстикту української публіки працює і професійно розвивається. Пригадати б тільки, якою великою популярністю і признанням користувалось недавнє поставлення „Загравою" драми І. Франка „Украдене щастя", за чим слідує тепер п'єса „Одруження" — М. Гоголя, яка як і попередньо буде поставлена у багатьох містах Канади і Америки. У наших турботних і поспішних днях: днях обтяження особистими обов'язками, з побіч різними стандартами „бенкетами" і „ювілеями" є конечним, бодай на „хвилинку" утікати від стандартности — нудьги, та забувши про все, бодай трошки відпочати — посміятись. Таку нагоду дає участь у виставці п'єса „Одружені". Гармонійно пов'язана співпраця колективу „Заграви" під режисурою Юрія Бельського костюмерією Марії Левицької, декораціями Омеляна Теліжина і непересічного адміністратора-організатора Володимира Довганюка, робить „Заграву" направду зіграним професійним колективом. Режисер Ю. Бельський, виступаючи у головній ролі жениха виконав її майже з деталями — знаменито. Інші женихи, ролі яких виконували Іван Ралько, Ілярій Кушніренко, та Андрій Ільків, вклали багато праці і особистого вкладу, створюючи цікаві різноманітні, у своїх ролях постаті. Знаменито і під кожним оглядом вправно виконав свою ролю Володимир Довганюк, який доклав усіх старань, щоб досить часто складні гуртові сцени вийшли якнайкраще, держучи їх у повній професійній дії.

Сваха Текля Іванівна, у виконанні Ніни Теліжин вийшла добре, створюючи цікаву постать жінок у комедії, зокрема у такій ролі, як „сваха". Леся Шліхта в ролі „молодої" вповні відповідала завданні ролі. Як завсіди, знаючи свій „предмет", доброю була у виконанні ролі тітки — Марія Левицька. К. Савяцький і молоденька Галя Шліхта, виконували: перший — слуги, а друга — служниці свої ролі, також під кожним оглядом знаменито. Словом цілість вийшла: вправно, легко, та навіть здавалосьби „тяжкий гумор" п'єси (як дехто твердив) став легким приступним і направду веселим. Іншими словами „тяжкий" стиль п'єси — потребував добрих акторів, щоб вивести її так, як це зробив театр „Заграва". Тому велике признання для нього, що постійно несе славу українського мистецтва як великого і успішного чинника у вихованні нашої молоді. По успішних виступах в Торонті, театр плянує відвідати більші осередки українського скупчення в Канаді і Америці. Сподіваємося, що численна участь у гостинних виступах театру не тільки, що стануть насолодою особистого відпочинку, але, ще більше заохотять акторів до дальшої праці. Описати успіх окремих акторів і театру у цілості, було б не легко. Треба бути присутнім на постанові п'єси „Одруження", щоб оцінити самому.

В. Дідюк

Фрагмент з 2-ої дії „Одруження"

ВИСТАВКА ХРИСТИНИ ЗЕЛІНСЬКОЇ

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці інформує, що в неділю, 8-го грудня ц.р. о год. 1-ій по полудні в ґалерії ОМУА відбудеться відкриття виставки образів Христини Зелінської з Філядельфії. Виставка триватиме до 22-го грудня і буде відкрита в будні від 6 - 8 вечора; суботи й неділі від 1 - 8 вечора. Приміщення ґалерії: 149 2-га евеню в Ню Йорку.

Нова кандидатка на доктора психології

Мабуть нема більшої радости та вдоволення для батьків, коли вони спостерігають постійний духовий розвиток своїх дітей та їхнє бажання збагатити свій ум на те, щоб стати хосенним членом своєї родини та спільноти.

24-літня Моніка Марія Павлюк, минулого червня ц. р. покінчила з відзначенням Мавнт-Голі-Овк коледж в стейті Массачусетс, одержавши „Мастер оф Артс", ступінь в ділянці розвоєвої психології, захистивши тезу „Успіхи та неуспіхи в навчанні недорозвинених дітей".

Моніка Марія Павлюк закінчила початкове навчання в Мурставні, в Нюджерському стейті, а в 1968 - 1972 -ці закінчила коледж та одержала звання „Бечелор оф Артс" в Мавнт-Голі-Овк, де її головним предметом були психологічні та соціологічні науки.

За ввесь час своїх студій в напрямі одержання звання „Мастер оф Артс", Моніка була інструктором в тому ж коледжі, а в травні 1974-го року її прийняли в члени Наукової Дослідної Асоціяції Північної Америки, що для молодої адептки науки є надзвичайним досягненням та почестою.

Почавши з цього шкільного року, Моніка Марія є студентком Пенсилванійського університету на вищих студіях, де розпочала основніші студії в ділянці виховної психології. Ці студії триватимуть щонайменше 2-3 роки та вона їх завершить докторським званням. Моніка не занедбує також зв'язків із студентами, що згуртовані в Українському Студентському Клюбі та бере в ньому живу участь.

Моніка Марія Павлюк

Своє зацікавлення проблемами дітей та молоді Моніка набула від свого батька, д-ра Ореста Павлюка, що є психіятром та активно працює над проблемами сучасної молоді в Бирлінгтон Кавнті в Ню Джерзі.

Н. Н.

Напередодні речиталю О. Цибрівської

Орися Цибрівська 21-літня студентка музичної Консерваторії Пібоді в Балтиморі виступить із самостійними речиталями в п'ятницю 6-го грудня в залі Музичної Школи в Ню Гейвені, Конн. о 8-ій год. вечора та в неділю 8-го грудня в залі Українського Інституту Америки 2 Е. 79 вул. у Ню Йорку о год. 4-ій по полудні. Ці два виступи попередять її випускний речиталь запляновалий на 12-го грудня в залі Консерваторії в Балтиморі о 8-ій год. вечора.

Зацікавлення музикою датується ще дошкільних років і з того часу студій гри на фортепіяні з її батьком Юрієм Цибрівським в системі навчання Українського Музичного Інституту Америки й поступало безперервно вперед. Вона виступала на концертах визначних учнів — звичайно в Ню Йорку. 13-річна переходить на навчання до проф. Брус Саймондса, кол. декана Єйльської Музичної Школи. В 1970 р. займає перше місце в музичному конкурсі, спонзорованому Нюгейвенською симфонічною оркестрою, з якою виконує публічно двічі 3-ій концерт Бетховена с-моль. Самостійним речиталем завершила середню освіту. Опісля продовжує музичні студії в Музичній Школі університету в Сиракюзах, Н.И. та як студентка проф. Кантагуглії виступила зі самостійним речиталем та виконала з оркестрою концер д-моль Моцарта. По році перейшла до Пібоді Консерваторії і дотепер студіює у проф. Фернандо Лярес. Диплом одержить в червні 1975 р.

Орися Цибрівська

Останніми роками Орися багато акомпаньює інструменталістам та вокалістам та є постійнм акомпаньятором знаного співочого ансамблю „Грег Сміт сінгерс". В домі Української Культури виступила вперше на концерті Молодих Талантів у 1969 р.

Любителям музики буде цікаво познакомитися, який етап на шляху до музичного Олімпу вже пройшла ця молода адептка музики.

Н. Н.

Український Клюб при Ля Саль Коледжу — першуном

У неділю 10-го листопада ц. р., відбувся річний „Опен Гавз" або день відвідин в Ля Саль коледжі. Цього дня кляси й устаткування університету відкрито для оглядин публіки. Всі Факультети, клюби й організації підготовили різноманітні виставки, щоб зацікавити відвідувачів. Український клюб, який вже тут існує п'ять років, зорганізував виставку народного мистецтва та звичаїв. Привітні та гарні студентки, зодягнені у вишиваних блюзках та чорних спідничках, ворожили всім гостям при трьох столиках та роздавали перекуски (пироги, голубці та печиво) з обильного буфетного стола. Головною атракцією української виставки була група танцюристів зодягнених в повних строях. Кожний танець викликував сильні оплески та вислови подиву, у глядачів. За свій труд Клюб здобув першу нагороду у виді пропам'ятної таблиці яку прийняв в імені всіх студентів голова Клюбу

Це вже третій рік підряд, що український клюб при Ля Саль виграв першу нагороду серед дійсно завзятої конкуренції. До Управи цього активного Клюбу, окрім вищезгаданого голови, входять також; заступник голови — Р. Кіґницький, скарбник — М. Жмуркевич та секретар — О.Михайлів. Дорадником Клюбу через п'ять років є д-р Ю. Перфецький.

Студенти та студентки, які брали участь у цій виставці, були; О. Михайлів, М. Ортинська, М. Жмуркевич, М. Підгірська, І.Кушнір, Р. Артемишин, та танцюристи: Р. Кіґницький, Н. Зварич, Л. Трипупенко, Н. Федак і Г. Мазурок.

Клюб щиро вдячний власникам крамниці „Оріон" за безкорисну позичку експонатів народного мистецтва,яка напевно причинилася до здобуття першої нагороди.

І. К.

ВСЬОГО ДВА РОКИ У СВОЄМУ ЖИТТІ КОРИСТАЄ ДИТИНА З НАВЧАННЯ У САДОЧКУ ЧИ СВІТЛИЧЦІ. НАСЛІДКИ ЦЬОГО — ВСЕ. ЩО В ТОМУ ВІЦІ ВОНА ЗАСВОЇТЬ, ДАЄ ПІДСТАВУ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ. НЕ ЖАЛІЙТЕ ТРУДУ І ВИКОРИСТАЙТЕ ЦЕЙ ЧАС ДЛЯ ВАШОЇ ДИТИНИ.

Парафія відзначила ювілей свого диригента

В неділю, 10-го листопада 1974 року Українська Православна Парафія св. Тройці в Ірвінґтоні відзначила 30-річчя подружнього життя інж. Дмитра і Анни Олійник, диригента і хористки церковного хору.

Службу Божу і молебень за здоров'я Ювілятів відправив настоятель парафії о. д-р Юрій Шумовський в співслуженні о. протодиякона Володимира Поліщука. Перед молебнем Настоятель привітав панство Олійників, які зійшли із хорів і станули перед аналоєм, неначе перед шлюбом 30 років тому. Милозвучним і грімким „Многая літа" хору, закінчено молебень.

В парафіяльній залі до столів засіли чисельно зібрані парафіяни і гості, щоб вшанувати заслужених і відданих діячів української Церкви. Батько інж. Олійника, як також і батько пані Олійник були священиками Української Відродженої Православної Церкви на Волині. І праця Ювілятів для національної Церкви і народу не є для них чимсь новим. Дмитро Олійник мав замір йти слідами свого батька і закінчив 6-річну Святоонуфріївську Духовну Семінарію в Яблочині біля Берестя Литовського і Холмську Духовну Семінарію, якої ректором був Митрополит Іларіон (Огієнко), а про-ректором був о. прот. д-р Семен Смирека з Буковини.

Воєнна хуртовина Другої світової війни перервала пляни Д. Олійника стати священослужителем, і він із сотнями інших опинився в Німеччині. Тут в Реґенсбурзі закінчив Український Технічно - Господарський Інститут. На Словаччині, ще перед прибуттям до Німеччини, Дмитро Олійник запізнається з панею Анною і вони одружуються.

Переїхавши до Америки Олійник вступає до Кон-Едісон Інституту в Ню Йорку, який за три роки закінчує і одержує працю інженера в цій же фірмі, в якій працює безперервно 25 років.

Увесь свій вільний час п-во Олійники присвячують церковній музиці. Довгі роки він був дириґентом парафії св. Тройці в Ню Йорку і вже понад два роки дириґентом Святотроїцької парафії в Ірвінґтоні. Пані Олійник постійно співає в церковних хорах та при кожній нагоді допомагає церковному сестрицтву.

Бенкет відкрив голова Парафіяльної Ради Олександер Линник і попросив о. д-ра Шумовського поблагословити святочну трапезу. Співом „Многая літа" привітано Ювілятів.

Після перекуски розпочато мистецьку програму дуетом пань Віри Яворської і Нонни Балаценко, які відспівали пісню „Місяць на небі". Тріо в складі вже згаданих пань і Рафаїла Венке, відспівали „Києве мій", муз. Ігоря Шамо; Дві сольові пісні: „Нагадай бандуро", муз. Китастого і „Пісня Цвіркунки", муз. Лисенка відспівала пані Валя Наливайко; Пісню „Не шуми, калинько", муз. Ігоря Шамо, відспівали Валя Наливайко і Тамара Лихолай; Дві сольові пісні: „Горить моє серце", муз. Лопатинського та „Ой, у полі вітер віє", муз. Лятошинського — виконали Тамара Лихолай; Тамара Лихолай і Ганна Шерей відспівали: „І чого тікати", муз. Колесси; Солістка Ганна Шерей виконала: „Кулик чайку любив", муз. Кошиця і „Як до мене приходив", муз. Омельського; Тріо в складі: Ганна Шерей, Тамара Лихолай і Валя Наливайко виконали „Качки летять", муз. Балаша.

Інж. Дмитро і Анна Олійник

Всім виконовцям музичних точок акомпаніював Лев Лясь.

Присутні із захопленням сприймали кожну відспівану пісню. Бенкет в пошану п-ва Олійників радше перетворився в чудовий концерт.

Після представлення гостей п. Линником при головному столі і декого на залі, розпочато святочну трапезу. Григорій Венке привітав Ювілятів власним віршем. Головну промову про минуле 30-річчя Ювілятів виголосила Ольга Залізко. Зворушливе слово-привіту мав о. д-р Юрій Шумовський. Голова парафіяльного Сестрицтва Людмила Нагнибіда привітала Ювілятів, вручивши подарунок від усіх зібраних.

Наприкінці промовив інж. Дмитро Олійник, дякуючи Парафіяльній Раді за улаштування цього бенкету, виконавцям мистецької програми та усім чисельно зібраним.

Пізніше відбулося традиційне краяння і ділення „коровою".

Серед визначних присутніх на Богослуженні і на бенкеті була кол. солістка Київського театру опери і балету, пані Ганна Колесник із своїм чоловіком Володимиром, кол. директором цього театру, із своєю матір'ю Ларісою, сином Максимом і сестрою Тамарою.

Отець Настоятель молитвою офіційно закрив бенкет, але гості ще довго гуторили між собою.

І. Г.

Перед Ярмарком 83-го Відділу СУА в Ню Йорку

Ярмарок 83-го Відділу СУА в Ню Йорку відбудеться в неділю 8-го грудня ц. р. від год. 9-ої ранку до 2-ої по полудні у домівці оо. Василіян, 27 Схід 7 вулиця напроти церкви св. Юра. Відділ завжди вважає що найважливішим його завданням — це праця, яка приносить користь ширшому колі громадянства, а в першу чергу дітям і молоді. Тому, організуючи цю щорічну імпрезу, членкині звертають особливу увагу не тільки на естетичний вигляд всіх експонатів але в першу чергу на їхнє національно виховне значення. Ярмарок з роками став певною традицією серед української спільноти метрополії, тож багато осіб чекає саме на нього, щоб набути на Миколая чи під ялинку оригінальні та гарні дарунки Для малят тут знайдуться іграшки, вишиваний одяг, найкращі видання ОПЛДМ як і інші українські дитячі книжечки. Вишивані кулі на ялинку та окраси до їхніх кімнат завжди захоплюють наших відвідачів. Старші зацікавляться барвистими овідіями Шонк-Русича, ручно розмальованою керамікою добірними вишивками та різними дрібними предметами домашнього чи особистого вжитку. Як і минулими роками буде окремий куток із смачним печивом, приготованим нашима членкинями.

Дохід з ярмарку уможливлює виховну і харитативну діяльність Відділу, я к а останніми роками значно поширилася. Оцінюючи це наші мистці, а саме Ярослав Вижницький, Оксана Савчук і Шонк-Русич подарували на виграшу яка буде саме тут розіграна, свої твори. Ярмарковий комітет, в склад якого входять: Дарія Кекіш, Дарія Леськів, Галина Оберишин і Марія Вижницька повідомляє, що на ярмарку можна буде відібрати заздалегідь замовлені вишивки.

К. Ч.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

НАДЗВИЧАЙНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ В ГРУДНІ 1974 РОКУ

СПЕЦІЯЛЬНІ ГРОШОВІ НАГОРОДИ ДЛЯ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ И ВІДДІЛІВ

Крім дотеперішніх бонусів для Округ за виконання річної квоти та звичайних нагород для відділових секретарів, призначено спеціяльні грошеві нагороди за організаційні успіхи в грудні за таким ключем:

ОКРУГИ — які в грудні здобудуть більше нових членів, як їхня місячна квота (річна квота поділена на 12 місяців) будуть змагатися за одержання нагород, признаних за здобуття найбільшого числа членів понад цю квоту.

НАГОРОДИ:

Перша — $200.00
Друга — $100.00
Третя — $ 50.00

Округи, які здобуть менше як 10 членів, не будуть управнені до цих нагород.

ВІДДІЛИ — які в грудні здобудуть більше нових членів, як їхня місячна квота (річна квота — 10% членства, поділена на 12 місяців) зможуть змагатися за одержання нагород, признаних за здобуття найбільшого числа членів понад цю квоту.

НАГОРОДИ:

Перша — $100.00
Друга — $ 50.00
Третя — $ 25.00

Відділи, які здобудуть менше як 5 членів, не будуть управнені до цих нагород.

Джерзі Сити, 5 грудня 1974

Заклик до бережанців

Дорогі Земляки!

Третій Загальний З'їзд Бережанців в червні 1973 року виніс рішення видати 2-ий том „Бережанської Землі", в якім була б поміщена в першій мірі хроніка всіх сіл, що не ввійшли до 1-го тому, як також додаткові статті про культурно-освітню діяльність товариств і видатних діячів.

Здійснюючи цю постанову З'їзду, Комітет Бережанської землі на засіданні 28-го жовтня 1974 р. намітив плян збирання матеріялів до 2-го тому про такі, неохоплені 1-шим томом, села Бережанського повіту: — Рогачин-село, Рогачин-місто, Вулька, Гута, Підвисоке, Мечищів, Дорожнів, Вільховець, Літатин, Жонівка, Баранівка, Конюхи, Куропатники, Поточини, Двірці, Рекшин-Писарівка, Краснопуша, Дрищів, Вимислівка, Теофільпілька , Медова, Каплинці, Потутори.

Для успішного збирання матеріялів потрібна співпраця Комітету з усіма бережанцями. Вашою повинністю, як бережанця чи бережанки, є подати все, що знаєте про рідне село або сусідні села. Якщо Ви мали б яку трудність, звертайтеся за порадою до місцевого або головного Комітету. Кожна, хоч дрібна інформація, є важною, бо з дрібних вісток кількох людей Редакційна Колеґія може зложити кілька цінних рядків хроніки даного села. Якщо Ви не знаєте нічого про будь-яке з названих сіл, дайте знати Комітетові, хто міг би розказати щось про це чи інше село і подайте адресу.

Комітет вірить, що Ви відгукнетеся вкоротці на наш заклик, бо праця видання 2-го тому забере багато часу. Пам'ятайте, що відповідь на наш заклик є сповненням обов'язку супроти так дорогої нам батьківщини.

За Комітет

Є. Манацький, голова
Дарія Костів, секретар

30-ЛІТТЯ СМЕРТИ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО ВІДЗНАЧАТЬ В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, (Союзівка).— Братство св. Володимира при українській католицькій церкві пресв. Трійці в Кергонксоні, Н.Й. повідомляє, що в неділю, 8-го грудня ц.р. о год. 1-й по полудні після Служби Божої на Союзівці відбудеться свято в 30-ту річницю смерти Митрополита Кир Андрея Шептицького. Святочну доповідь виголосить ред. Василь Качмар.

„ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ" В ЙОНКЕРСІ І БРІДЖПОРТІ

Йонкерс, Н.Й. — Заходами Управи Курсів української культури при Мерсі коледжу (Добс Фері) буде висвітлений в суботу, 7-го грудня ц.р. о годинах 4-ій і 8-ій в авдиторії школи св. Михаїла в Йонкерсі — фільм „Тіні забутих предків". Прибуток з фільму призначений на розбудову української бібліотеки при Мерсі коледжі. Цей фільм буде висвітлений в неділю, 8-го грудня, о год. 8-ій вечора в Бриджпорті, Конн. в залі Українського Народного Дому. Вступ: дорослі 2, молодь 1.25 доляри.

Вуглекопи ратифікували новий робітничий контракт

Вашингтон. — Речники робітничої спілки вуглекопів повідомили, що близько 56 відсотків рядового членства цієї спілки голосували за ратифікацією нового 3-річного контракту, який надає вуглекопам 10-відсоткову підвишку в заробітних платнях протягом першого року, 4-відсоткову під час другого і 3-відсоткову підвишку в третьому році. Крім того, новий контракт містить постанову, згідно з якою заробітні платні також віддзеркалюватимуть кожний зріст в коштах прожитку. Президент робітничої спілки вуглекопів Арнолд Міллер цієї профспілки, як також представники вугільної індустрії мали в четвер, 5 грудня, офіційно підписати новий контракт. Отже, страйк вуглекопів, який розпочався 12 листопада ц.р. і завдав серйозного удару багатьом секторам американської економіки, повинен офіційно закінчитися в п'ятницю, 6 грудня, хоча більшість вуглекопів повернеться до праці правдоподібно щойно в наступний понеділок, а деякі може і пізніше, з огляду на те, що понад 40 відсотків рядового членства профспілки не погоджується з деякими постановами нового ро-

Великобританія ліквідує військові бази

Лондон. — Секретар оборони Великобританії Рой Мейсон оголосив в парляменті новий плян міністерства, який передбачає скорочення витрат на військові цілі приблизно на 700 мільйонів долярів у річному відношенні. Він також заповів, що Великобританія цілковито зліквідує військові бази в Сімонставні (Південна Африка) деякі в Гонг Конгу, на Кипрі і в Сінгапурі. З багатьох баз Британія задумує стягнути військові частини, або зредукувати їх на 50 відсотків. Залишені будуть тільки 55.000 військовиків в Західній Німеччині, які стоять під командою Північного Атлянтійського Пакту. До цього часу Великобританія витрачала на оборону 8,6 більйонів долярів річно.

ПАРЛЯМЕНТАРИСТИ В НАТО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Оборони Валентина Мороза в Канаді, інтервенцію прем'єр міністра Трудо і кол. міністра закордонних справ Канади Мічела Шарпа та теперішнього Алена МекЕкена, як також на представників преси, телевізії і радіо.

Виступ сенатора П. Юзика зробив на присутніх помітне враження. Керівники запропонували Сенаторові представити на Комітетові всі порушені ним справи на письмі і всі вони будуть основно розглянені на слідуючому засіданні Комітету, яке відбудеться в травні 1975 р. в Копенгазі. Присутні одержали копію післаної до Леоніда Брежнєва телеграми з вимогою негайного звільнення і віддання під лікарську опіку Валентина Мороза. Цю телеграму підписали: сенатор Танней, Лорд Ліелл, сенатор К. де Врайс з Голляндії, сенатор А. Г. МекДоналд з Канади і сенатор Павло Юзик.

Комітет прийняв резолюцію в справі оборони людських прав в СССР, в якій висловлюється стурбованість зростаючою пресією на дисидентів в СССР і придушуванням тих гуманних ідей, які вони голосять. В резолюції порушується ще справи еміґрації, радіопередач; закликається країни до заключення з Совєтським Союзом таких договорів, які ґарантували б свобідну виміну ідей і осіб. Для того, щоб ухвалені і висловлені в резолюціях справи діяли, покликано окремий підкомітет, який до місяця травня 1975 р. студіюватиме ситуацію і на конференції в Копенгаґен зложить своє звідомлення.

РІЗДВЯНОСВЯТОЧНА ЯЛИНКА У РОКЕФЕЛЛЕР ЦЕНТРІ

Ню Йорк. — У пополудневих годинах в четвер 5 грудня мала відбутися традиційна церемонія „засвічення різдвяносвяточної ялинки" на площі Рокефеллер Центру. В церемонії, що мала бути висвітлювана на телебаченні, брала участь Українська Капеля Бандуристів під проводом о. С.К. Пастухова. Участь української мистецької групи була підготована за ініціятивою 83 Відділу Союзу Українок Америки.

Союз Українських Купців і Підприємців в Ню Йорку відзначив 60-ліття УСС

Ню Йорк, Н.Й. (Л.Л.).— Союз Українських Купців і Підприємців в Ню Йорку щороку влаштовує спільний обід для своїх членів в Дні Подяки. Цього року Управа СУК і П запросила членів Станиці УССтрільців в Ню Йорку на це своє родинне свято, щоб цим способом відзначити 60-ліття вимаршу на поле бою нової української збройної сили, яка відновила боротьбу за самостійність України. Зустріч УСС із членами СУК і П відбулася 1-го грудня в Українському Народному Домі в Ню Йорку в родинній атмосфері. Після коктейлю голова СУК і П Ярослав Пастушенко привітав гостей УСС, а принагідний хор відспівав „Ой у лузі червона калина". Отець Венедикт Сютик, ЧСВВ, з парафії св. Юра провів молитву, після чого провідник програми Михайло Івасівка попросив до слова інж. Зенона Корчинського який доповідав про те, як український нарід від княжих часів дорожив своєю збройною силою і як 60 років тому Українські Січові Стрільці відновили збройне рам'я українського народу, що започаткувало нову добу в нашій історії.

Після обіду керівник програми М. Івасівка представив УСС і гостей, які сиділи при почесному столі. Присутні могли вітати таких УСС: голову Станиці в Ню Йорку Володимира Назаревича, дир. Йосипа Гірняка, інж. Мирона Левицького, Семена Лісовця, Луку Луцева, Михайла Плешкана, Осипа Стеткевича, Михайла Островерху, Романа Чубатого і Миколу Данилюка.

Дир. Я. Пастушенко згадав про цінне Видавництво „Червона Калина", яке старається зберегти стрілецьку славу, і повідомив, що СУК і П жертвує на цілі цього Видавництва „скромну суму" (виявилося, що це був чек на 250! дол.).

В мистецькій програмі виступила поетеса З. Когут та Іван Керницький. Перша читала кілька поезій, Ікер дві гуморески. П. Кефор оповідав, як то він, мавши 12 років, старався стати УСусам. М. Островерха подякував господарям за миле, родинне прийняття, яке відбулося при звуках малощо не всіх стрілецьких пісень. Отець В. Сютик, ЧСВВ, закінчив прийняття молитвою.

В СССР продовжують „схвалювати" угоду Брежнєва з президентом Фордом

Москва. — Совєтська газета „Известия" опублікувала 4 грудня довший коментар свого провідного політичного коментатора Владиміра Осіпова, який дуже позитивно оцінює досягнуту угоду між Л. Брежнєвим і президентом Фордом в час їхньої зустрічі у Владивостоці, коли йдеться про визначення верхніх границь стратегічного узброєння обох країн. Одночасно совєтський коментатор атакує ці кола на Заході, які критично висловлюються про владивостоцький договір і порозуміння щодо стратегічного узброєння. За словами Осіпова, такий критицизм є „фальшивий і маловажний".

Г. Кіссінджер „здивований" критикою договору про стратегічне узброєння

Вашингтон. — Виступаючи перед представниками преси, державний секретар Кіссінджер висловив здивування в тому, що в ЗСА поширюються критичні голоси на тему тентативного домовлення про верхню межу стратегічного атомового узброєння ЗСА і СССР. В оцінці Кіссінджера, такий критицизм є безґрунтовний, бо насправді досягнута угода створює великі вигляди на тривалий мир у світі. „Вперше за 30 років нуклеарної доби, обидві країни з атомовим арсеналом можуть діяти впевнені, що існує верхня межа і звільнитися від постійної тривоги про те, що якась зі сторін рішиться використати свою перевагу".

Чим мусять займатися українські совєтські філософи?

Київ. — Журнал „Філософська думка" за вересень-жовтень опублікував повідомлення про „склад проблемних наукових рад у галузі філософії". У повідомленні стверджується, що „Президія АН УСР з метою поліпшення наукових досліджень уґалузі філософії та забезпечення їх комплексної розробки розглянула питання про наукові ради з проблем „Діялектичний матеріялізм", „Історичний матеріялізм", „Наукові питання атеїстичного виховання" та „Критика зарубіжних ідеологічних концепцій" і затвердила... їх основний склад". Кожна рада має своє бюро в складі голови і 5-6 членів, а крім того „членів ради" Списки членів рад досить імпозантні, але, як видно, поле досвідів українських філософів дуже обмежене, бо мають вони займатися виключно пропаґандою марксизму-ленінізму з додатком атеїзму і критики „буржуазного націоналізму".

Відбулося громадське вшанування Віри Левицької в 40-ліття акторської діяльности

Філядельфія. — Заходами парафії та прицерковних організацій УАП Церкви св. Покрови при 12-й вул. і Оаклейн евеню відбувся в суботу 16 листопада 1974 р. вечір, на якому вшановано актрису українського театру Віру Левицьку з нагоди 40-річчя її театральної діяльности. Вечір був попереджений Богослуженням на інтенцію Ювілятки та її родини, яке відправив у переповненій церкві отець - настоятель Борисенко.

Арт. Віра Левицька, скульптура М. Черешньовського

Потім у горішній прицерковній залі із сценою відбулася зустріч громадян із актрисою, започаткована завідувачкою педагогічної частини української суботньої школи при церкві п-і Марією Євсевською, яка підкреслила велику ролю українського театру в житті народу та привітала ювілятку п-і Віру Левицьку, її чоловіка, актора і комбатанта, п. Євгена Левицького та членів їх родини — дочку і сина. З доповіддю про нелегкий життєвий і надзвичайно успішний творчий шлях Віри Левицької виступив Леонід Полтава, переплітаючи розповідь показом світлин - прозірок з трьох етапів театральної діяльности уроджениці Волині: з праці в театрі А. Карабіневича, Я. Стадника і в „Заграві" В. Блавацького та театрі ім. І. Котляревського до 1939 р., з праці під час першої большевицької окупації Галичини та під час Другої світової війни — у Київській кіностудії, в театрі ім. Л. Українки у Львові і у Львівському Оперному Театрі, та з праці на сцені в еміґраційному періоді — в Ансамблі Українських Акторів під керівництвом В. Блавацького і Українського Театру у Філядельфії.

Вершиною творчих осягів актриси був образ „Медеї" в п'єсі Ануї, 1970 р. Доповідач закінчив віршем „Віра Левицька", який друкуємо на іншому місці.

У мистецькій частині, що нею провадив реж. Володимир Шашаровський, голова ОМУС-у, виступали актори і співачки, яким акомпаніювала п-і Галя Сагата-Поритко: Оксана Рудакевич, Ліза Чепіль, Ярослав Пінот-Рудакевич, Марія Лисяк, Іванна Климовська, Юлія Шашаровська, а в кінці виступила актриса - ювілятка з монологом із „Медеї", блиснувши надзвичайної сили талантом. Акторський виступ Віри Левицької переповнена заля вітала стоячи. Потім ювілятку вітали: Ярослав Климовський, від ОМУС-у і Світової Ради Культури при СКВУ — Євген Курило, від Театру у П'ятницю — Володимир Шашаровський. Актриса одержала багато квітів і подарунків, у тому скульптуру Капшученка, українську вазу з написом „40-річчя" та ін. від ОМУС-у від друзів - акторів, від парафії, де п-і Віра Левицька з 1972 р. диригує хором, від Сестрицтва на чолі з п-і Марією Фодоряк, від Суботньої Школи, що нараховує до 80 учнів, від видатної акторки Марії Степової - Карп'як, колеги по сцені, нову книжку від автора п. Гордієнка, розкішні квіти від сина ювілятки — Юрія Левицького, від Сестрицтва УАПЦ — скульптурну статуетку Одарки із „Запорожця за Дунаєм", яку так часто виконувала на сцені ювілятка.

Зворушливою була передача подарунку старшою пані Параскевією Мельник, яка недавно прибула з України і яка сама виплела в дар теплу велику хустку - накидку, та ін. На закінчення актор Я. Пінот - Рудакевич привітав і подякував Вірі Левицькій за велику працю для рідної театральної культури — від імени Відділу УККА під керівництвом д-ра Скальчука.

Пізнім вечором зібрані перейшли до нижньої прицерковної залі, де Сестрицтво при цій церкві, що нараховує 260 родин-прихожан, приготувало товариську вечерю. Страви і присутніх поблагословив о. Борисенко. З привітами з нагоди 40-річної праці актриси Віри Левицької, а також із короткими спогадами виступали актори: Р. Тимчук, Є. Курило, Людмила Сердюк, А. Радванський, Є. Левицький; привіти від різних установ і організацій склали: інж. Т. Бурка, д-р П. Бузан, д-р П. Клюк, скульптор В. Сім'янців, С. Чалишев, Анна Щерба, П. Селезень, Ф. Корсун та інші.

Леонід Полтава

ВІРА ЛЕВИЦЬКА — В 40-ЛІТТЯ ТЕАТРАЛЬНОЇ ПРАЦІ

Живуть вони — зеленяні, явлені,
З волинських піль, з нотрдамових химер . . .
Сто раз вмирала на рипучій сцені,
Щоб наш народ ніколи не помер.

Йоганна, жінка Хусова . . . — століття,
Ґертруда у Британії . . . — віки,
Медея . . . — а народне лихоліття
Не проміняла на чужі вінки:

Ти — Ярославна! Серце і калина . . .
І будуть люди бачити в віках
Актрису, що підносить Україну,
Немов дитину рідну на руках.

Леонід Полтава, 1974 р.

О. Любомир Мудрий — Почесний Крилошанин

Дня 11-го липня, 1974 р. грамотою ч.: 156-74 Верховний Архиєпископ УКПЦеркви Блаженніший Кир Йосиф VII надав о. Любомирові Мудрому титул і гідність Почесного Крилошанина. Подаючи цю радісну вістку на сторінках часопису постараюся коротко насвітлити життьовий шлях о. Любомипастирської праці мали змогу зустрічатися з ним, а тим, які ще не мали змоги пізнати цього священика-громадянина, представити його їм.

о. Любомир Мудрий

Всесвітліший Отець Крилошанин Любомир Мудрий народився в м. Золочеві, в Україні, дня 17-го квітня 1923 р. Початкову і середню освіти почав і завершив в родинному місті. Богословські студії розпочав 1942-го року в Богословській Академії у Львові і там закінчив Філософічний Факультет. Через воєнну хуртовину мусів перервати студії у Львові й залишити рідні землі. Опинившись в Німеччині, в 1945-му році продовжує свої студії в римо-католицькій Богословській Академії в м. Бамберґ в Баварії, а опісля переїжджає до Української Духовної Семінарії в м. Гіршберґ б. Мюнхену, де в 1948-му році одержує абсолюторію. В р. 1949-му виїжджає з родичами і зі сестрою Дарією до Америки і по короткій перерві, осінню 1950-го року вписується на Католицький університет у Вашингтоні. В 1951-му році здає передординац. іспити, а дня 18-го червня того ж року з рук тодішнього Владики УКПЦеркви Преосв. Кир Константина приймає тайну Священства. Зараз після свячень, довший час сповняв працю сотрудника в слідуючих парохіях: Бостон, Детройт (св. Івана Хрестителя), Філядельфія (катедра Непорочного Зачаття Богоматері), Ансонія, Боффало (св. Николая) і Йонкерс. В 1960 р. Преосвященний Кир Амврозій, тодішній ординарії Стемфордської епархії, назначує о. Любомира парохом церкви св. Івана Хрестителя в Сейлемі Массачуссетс. Опісля, в 1962-му році, Преосвящений Кир Йосиф Шмондюк, іменує о. Любомира парохом Озон Парку Н. Й., де він сповняє своої душпастирські обов'язки до сьогоднішнього дня.

Короткий час, бо тільки 13 літ, о. Любомир є між нами, а овочі його праці є дуже великі. Згадаю, тільки про деякі найважніші: сплатив ввесь довг церкви і сплатив зобов'язання-розмет на побудову Семінарії св. Василія в Стемфорді: вибудував і вивінував приходство-резиденцію для пароха, та сплатив ввесь довг; заложив Суботню Школу Українознавства.

Оцінюючи працю о. Любомира, Преосвященний Кир Йосиф іменує його консультором Епархії на роки 1970-1973, а також в тому самому часі священики-члени Священичого Товариства св. Андрея доручають йому працю секретаря Т-ва, спочатку його американської вітки, а відтак і цілого Т-ва світового засягу. Іменуючи о. Любомира Почесним Крилошанином сам Верховний Архиєпископ подав позитивну оцінку його праці в Христовому Винограднику.

Отець Крилошанин завжди піддержував і дальше підде-
закрито відспіванням „Гей, у лузі червона калина".
ржує змагання нашої УКПЦеркви за осягнення Патріярхату. Це справжній духовний провідник. Ніякі успіхи ні відзначення не приходять задармо, тому ми усі повинні йти його слідами, щоб бути вірними своїй Церкві і Народові. Щоби ту вірність досягти, ми мусимо бути все готові до конструктивної праці, об'єднані коло своєї Церкви, озброєні силою віри, твердістю духа та візією кращого майбутнього.

Роман Крупка

Туреччина підвищила свій військовий бюджет на 50 відсотків

Анкара. — Турецький уряд, враховуючи можливості обмеження військової допомоги для Туреччини З'єдиненим Стейтам Америки, запропонував 50 процентову підвишку військового бюджету на 1974-1975 календарний рік. Новий бюджет, який повинен ще бути схвалений турецьким парляментом, передбачає витрати на оборону у висоті 1.85 більйонів долярів. Втримання 30.000 військовиків на Кипрі враховано в запропонованому бюджеті.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО МИНУЛЕ — ДУМАЙМО ПРО МАЙБУТНЄ!

ПРОТОКОЛ

28-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Marriott Motor Hotel, Philadelphia, Pa. в тижні від понеділка, 20-го травня 1974 року.

(17)

(Десята Сесія — **продовження**)

Коли б в складі Головного Екзекутивного Комітету були початкуючі члени, то їх платні будуть нижчі на $3,000 в першому Конвенційному періоді.

У випадку дальшого раптового зросту коштів прожитку усі платні могли б бути підвищені Головним Урядом в пропорції до зросту цін, чи зменшення вартости доляра.

Дієти Головного Уряду є ті самі, що й делеґатів на Конвенції, але з ограниченням лише до таких виїздів і в таких днях, які не зобов'язують їх до нормальної праці в канцелярії.

Як було раніше, запорука головного касира повинна виносити $100,000, а інших Екзекутивних Урядовців $25,000.

2. Дієти конвенційних делеґатів пропонуємо по $75.00 за кожний день Конвенції, враховуючи до того звороти коштів доїзду (вже раніше апробовано).

3. Зворот коштів для всіх секретарів пропонуємо:

25% від вкладок за перший рік новозорганізованих членів, 8½% за дальші роки.

4. Прелімінар бюджету УНС, що його пропонює до обміркування Фінансовій Комісії змінений статут, не могли ми зложити під час Конвенції. Ця робота вимагає довшого часу і всебічного зазнайомлення із цілістю фінансового стану Союзу і його потреб. Тому теж пропонуємо Екзекутиві покликати до праці Фінансову Комісію для наступної Конвенції два дні перед її початком, як також дати їй до диспозиції відповідні фінансові дані.

5. Фінансова Комісія запізналась із рекомендаціями для добра членства, що їх пропонує Конвенції Комісія для Секретарських Справ і їх піддержує, особливо в тих місцях, що відносяться до фінансових питань.

6. Для розпорядимости Комісії Просьб, Фінансова Комісія пропонує суму із Братського Фонду у висоті $18,000.

7. Фінансова Комісія продискутувала дальше фінансування новозбудованого дому УНС, а саме дальшу потребу затягнення сталого морґеджу, або випущення союзовою корпорацією бондів на виплачення дому.

Комісія добачує перевагу фінансування бондами і пропонує взяти цю суґестію під всесторонній розгляд Головного Уряду УНС.

8. Комісія пропонує побільшити стипендійний фонд до $15,000 річно.

На цьому закінчуємо наш звіт та просимо прийняти наші внесення і їх схвалити.

Інж. Іван Скіра — голова

Петро Дяків, секр. укр. мови
Марія Шпікула, секр. англ. мови
Д-р Іван Сеperант, член
Іван Малько, член

ДИСКУСІЯ НАД ПРОПОЗИЦІЯМИ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

Д-р Богдан Футей: Я говорю про принцип у відношенні платні наших урядовців. Уважаю, що пост організаційного референта дуже важливий .На підставі рекомендацій Фінансової Комісії цей пост уважається менцевартісний .Уважаю, що це несправедливо. Якщо платня урядовців має залежати від уряду, то нехай уряд наймає робітника, але як ми вибираємо,то дайте змогу нам усталити однакову платню для всіх урядовців.

Волод. Бойд-Борискевич (94): Треба дати предсідникові $25,000 річної платні. Організаторові дати ту саму платню, що й другим урядовцям.

Михайло Хомин (32): Дати платню директорові на Канаду, відповідно до його праці.

Микола Тимків (430): УНСоюз існує 80 літ, а ми на стипендійний фонд рекомендуємо тільки $15,000. Належало б збільшити.

Єфим Омельченко (451): Я здивований, що Фінансова Комісія рекомендує мізерні платні для секретарів, що тягнуть організаційну працю, як робочі воли. Я пропоную не 25% а 50% виногороди за перший рік, а за збирання вкладок 10%. Чому від зібраних грошей секретар не може відтягнути собі належний відсоток, а мусить ждати місяцями, аж поки йому не пришлють належної винагороди.

Іван Пригода (200): Піддержує внесок, щоб секретарі одержували 10%.

Ярослав Гук (277): В Америці так не водиться, щоб предсідник мав таку саму платню як другі урядники. Пропонує, щоб платню предсідника збільшити на $2,000 (від пропонованої), а також дати „якусь" суму для директора Канади. Секретарям 10% за зібрані вкладки.

Василь Добчанський (54): Головний організатор не повинен діставати менше. Треба дати йому спершу $16,000 річно та щороку збільшувати на $1,000.

Василь Куций (440): Запитує, чому немає устійненого бюджету.

Михайло Калинич (292), Михайло Поронюк (407) та Микола Шпитко (489): Вносять деякі завваги та пропозиції до Звіту Фінансової Комісії.

Іван Геврик — голова Контрольної Комісії: Я думаю, що ми повинні прийняти пропозиції Фінансової Комісії. Лиш відносно Канади я маю іншу пропозицію, а саме, щоб на канадську канцелярію приділити $12,000 річно, так як було колись.

Іван Винник — член Контрольної Комісії: Ми мусимо уважати на майно УНСоюзу. Майно 40 мільйонів є майном наших членів і на це ми мусимо уважати. Ми можемо диспонувати резервою ,але з огляду на проблеми зв'язані з домом — мусимо цю резерву задержати. На мою думку головний предсідник повинен мати 10% більше, як другі головні урядовці — себто $22,000 річно. Всім іншим членам Екзекутиви належало б дати однакову платню. Лише у випадку коли Екзекутива прийме, або ми виберемо нового працівника, то в тому випадку на початок дати йому $17,000 річної платні, з тим, щоб на протязі 4-ох років зрівняти до платні Екзекутиви.

Уляна Дячук — головний касир УНСоюзу: Якщо ми говоримо про відсотки то повинні знати, що ті відсотки собою представляють. Ви бачили, наші звіти і там є, що за 4 роки ми виплатили нагороди секретарям в сумі $1,000,-000, або $250,000 річно. Коли ви піднесете відсоток на 8½% то це піднесе видатки на винагороду у сумі біля $17,000 річно. Я пропоную, щоб ми погодилися на 8%. Кажуть, що Відділи не мають грошей на видатки поштових оплат. Та ми знаємо, що навпаки Відділи мають свої власні відділові каси і з них вони покривають поштові оплати. Ви вносите на підвищення допомоги. Члени вплачують до того фонду 15 центів місячно. Коли ви хотіли б збільшити ці допомоги, то я вношу, щоб члени платили по 20 центів місячно.

Інж. Іван Скіра — голова Фінансової Комісії (153): В УНСоюзі є певна традиція, яка відноситься до платень. Все новостворений пост був менше платний, на початку, поки себе не виправдав у праці. Ми теж даємо можність своєю пропозицією, що Головний Уряд може зчасом ту справу уреґулювати. Та сама ж традиція відноситься до предсідника і ми йому пропонуємо $1,000 більше, як іншим членам Екзекутиви. В наших пропозиціях ми базувалися на американських взорах, де статистика виказує, що державні платні збільшуються на базі 5.5% річно. Це відноситься і до справи дієт і винагород секретарям за їхню працю. У справі стипендій то нас інформували, що це безворотні стипендії. Відносно позик — то ми не знаємо, чи нам це вільно робити. На наступну Конвенцію ми матимемо бюджетову Комісію і тоді зможемо дискутувати, будучи краще поінформованими про ці справи, а фінансові спроможности Союзу зокрема.

Сен. Павло Юзик: У дискусії заторкнуто справу Канади, а саме бюджету для Канадської Канцелярії. Якщо йдеться про мою особу, то я, як сенатор, не маю права брати фінансової винагороди від інших установ. Натомість, якщо йдеться про когось іншого ,як директора канцелярії в Канаді, то належить приділити на цю ціль якусь суму.

Предсідник д-р Іван Флис: повідомляє, що Фінансова Комісія по нараді відкинула всі внесені поправки. Супроти цього є один внесок Фінансової Комісії. А тому, що дискусія закінчена, піддає внесок Фінансової Комісії, як був прочитаний під голосування. У висліді голосування предсідник стверджує, що внесок Фінансової Комісії прийнято більшістю голосів (10 проти, 3 здержалися).

Предсідник просить до слова голову Виборчої Комісії о. Богдана Смика.

ГОЛОСУВАННЯ

Отець Богдан Смик — держить в руках готові видрукувані картки (бальоти) до голосування та пояснює техніку виповнювання бальотів, як теж спосіб одержування бальотів і віддачі їх до урни. Виборча Комісія поділена на групи й після визначених чисел Відділів буде делеґатам видавати бальоти. Після виповнення кожен делеґат має вкинути бальот до призначеної урни, що є під наглядом членів Виборчої Комісії.

Предсідник заповідає, що наступна сесія буде нині о год. 7.30 вечора.

Після того наступає роздача бальоттів та відбувається голосування.

ОДИНАДЦЯТА СЕСІЯ

П'ятниця, 24-го травня 1974 р., година 7.30 вечором

О годині 7.30 вечора, 11-ту сесію 28-ої Конвенції УНСоюзу, відкрив заступник предсідника д-р Михайло Снігурович, та запросив для виголошення привітів наступних осіб:

Іван Крих — головний радний Української Народної Помочі: Виголосив привіт від цієї братської установи, побажавши успіху у нарадах, щасливого повороту делеґатів додому, а за чотири роки до побачення у вільній Україні.

Дмитро Попадинець: Виголосив довший привіт від Організації Української Молоді Пласт, зазначуючи, що робить це, як член Головної Пластової Ради та від Начального Пластуна.

Василь Дідюк: Склав привіт від Світової Федерації Українських Журналістів, зазначуючи, що преса завжди підносить і обговорює на своїх сторінках успіхи й значення праці УНСоюзу для української спільноти.

Проф. Петро Ґой: Відчитав довший привіт від Конференції Українських Професійних Товариств: (лікарів, професорів, інженерів, правників, бібліотекарів, журналістів). Відзначив, що всі ці Т-ва, як і УНСоюз працюють, щоб зберегти національну самобутність нашого народу. Подав приклади, що в Колюмбійському университеті працює коло 1,800 професорів, яких платня є між 15 а 35 тисяч дол. річно. Однак, зазначує, що серед тієї кількости є замало професорів з етнічних груп. Це вказує на певного роду дискримінацію .Немає теж у наукових працях належно розробленої згадки про вклад слов'янських етнічних груп у розбудову Америки. Українська етнічна група є замало заступлена, коли зважити її великий вклад у розбудову Америки. Тому належало б збільшити наші намагання в тому напрямі, щоб наша спільнота мала належне їй місце у всіх ділянках творочого процесу суспільства. Побажанням успіхів у нарадах та праці для добра нашої спільноти закінчив привітання.

Д-р Михайло Снігурович покликав до звітування Комісію Секретарських Справ.

ЗВІТ КОМІСІЇ СЕКРЕТАРСЬКИХ СПРАВ

Звітування почав Р. Припхан, зауважуючи, що секретарські справи дуже важливі, бо секретарі це будівничі УНСоюзу. Це ті рядові „вояки", що займають — завойовують терен для УНС. Завжди секретар мусить піти й записати члена до УНСоюзу, та в цей спосіб розбудовувати нашу Установу.

Богдан Зорич — відчитав проєкт резолюцій українською ,а Гелен Олек англійською мовами.

ПРОПОЗИЦІЇ РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ СЕКРЕТАРСЬКИХ СПРАВ

Комісія Секретарських Справ, обрана на 28-ій Конвенції УНСоюзу, що відбувається в днях: від 20 до 25-го травня 1974 року у Філядельфії, оформилась у складі:

Роман Б. Припхан — голова,
Богдан Зорич — заступник голови і секретар резолюційних точок,
Гелен Олек — англомовна секретарка,
Михайло Нич — секретар рекомендацій і цілости тексту українською мовою.
Петро Сильчак — член.

Комісія в повному складі працювала протягом п'яти днів, були теж дні, в яких сходились її члени двічі, а навіть тричі в день.

Після познайомлення з текстами кореспонденційних письм союзовців з терену, з їхніми вимогами, порадами і пропозиціями, належно посеґреґовано одержаний матеріял, його спільно обговорено і після узгіднення деяких точок із Комісіями Просьб і фінансів, засягнувши теж від керівників фінансового та рекордового департаментів потрібні інформації, Комісія Секретарських Справ рішила подати Хвальній 28-ій Конвенції під розгляд, схвалення і прийняття слідуючих резолюцій:

1. Дивіденди:

а) Кожному членові, що заплатив свою премію за повний календарний рік, за вийнятком першого року приналежности до УНСоюзу, і якого прізвище поміщено на розметі за місяць грудень, УНСоюз виплачує дивіденду;

б) Збільшити дивіденди для активних членів, що мають виплачені грамоти, починаючи від цього 1974-го року, на 50%;

в) Членам, що мають життьове забезпечення в клясах W і DP і належать до УНСоюзу, принаймні 15 років, УНСоюз виплачує цим членам дивідендами повний зворот внесених вкладок.

2. Приймати без лікаря членів на таку забезпеченеву суму:

$10,000 до 35 року життя,
5,000 до 45 років життя,
3,000 до 50 років життя,
2,000 до 55 років життя,
1,000 до 60 років життя.

3. Злагіднити загостре виповнювання лікарської сторінки.

4. Збільшити винагороду секретарів і організаторів на 20%.

5. Не підвищувати оплат за „Свободу", бо це сприяє збільшуванню членства.

6. Видавати грамоти в клясі ADD членам до 60-го року життя.

7. До виплати посмертної допомоги для спадкоємців, включити звороти надплачених вкладок, чи інших зворотних вартостей.

8. Переносити автоматично з молодечого департаменту членів, що покінчили 16-ий рік життя, до департаменту дорослих.

9. Посмертні згадки в „Свободі" поміщувати до 30-ти днів.

10. Всі належності, що випливають із змін кляси і висоти забезпечення — фінансовий департамент повинен виплачувати окремо і не включувати їх до звичайних секретарських винагород.

11. Секретарів, що висилають до УНСоюзу премії $10,000 річно, УНСоюз має забондувати.

12. Підвищити стипендійний фонд до 1 5тисяч долярів.

За Комісію Секретарських Справ

Роман Б. Припхан
Богдан Зорич
Гелен Б. Олек
Михайло Нич
Петро Сильчак

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТОМ КОМІСІЇ СЕКРЕТАРСЬКИХ СПРАВ

Заступник предсідника відкрив дискусію над звітом Комісії Секретарських Справ.

Іван Іваник (234): Висловлюється проти того, щоб примусово переносити членів після 16 літ з департаменту молоді до старших. Треба перед тим з ними це узгіднити.

Микола Хомин (464): Заявляє, що треба більше довіряти секретарям, коли вони звітують про випадки смерти, що це сталося внаслідок випадку.

Іван Паньків (495): Згадує, що інкасування грошей з титулу відсотків за позики надто обтяжує секретарів.

Андронік Копистянський (327): Твердить, що книжки для діловодства секретарів Відділів більш підхожі були давніше, а нововидані менше практичні. Просить, щоб прислати йому для діловодства книжки старого „стилю".

Степан Филик (163): Подає свої зауваги до діловодства секретарів.

Петро Ліщак (230): Пропонує, щоб старших членів, які платять по сорок літ вкладки та переступили 75 літ життя звільнити від вкладок. Зауважує, що автоматичне переношування з департаменту молоді до старших обтяжує секретарів і робить їхню працю трудною.

Мирослав Демчук (76): Згадує про потребу забондування секретарів, що інкасують більші суми.

Микола Шпитко (489): Звертає увагу на термінологію. Чи має бути посмертна допомога чи зворот посмертного при виплачуванні грошей.

Стефанія Вохонок (334): Завважує, що виплачування допомоги для хворих членів є надто риґористичне. Хворий член мусить предкласти лікарську посвідку, що не раз коштує понад 10 дол., а сума допомоги інколи мало що більша, наприклад, 30 дол. Вносить, щоб вистачала опінія секретаря, або щоб якось злагіднити цю вимогу.

Богдан Артимишин (153): Думає, щоб дивіденди, так як після 80 року життя, виплачувати у висоті річної вкладки, також тим членам, що були активними протягом 15 літ і мають 75 років життя. Змінити назву поліси „ДП", бо це асоціює з назвою „переміщені особи (ДП).

Іван Лаба (177): Запитує, чи член перенесений з молодечого департаменту до старших дістає дивіденду, яка прислуговує старшим? Якщо так, то він за цим, щоб переносити членів обов'язково.

Євген Репета: Членів організують секретарі і їм треба облегшити працю. Належить підвищити винагороду секретарям. Пропонує, щоб членам по 77 році життя виплачувати дивіденду у висоті річної вкладки. Приймати членів без лікарських оглядин до 35-го року життя на вищі суми. Годиться з внесками Комісії для Секретраських Справ.

Антін Драган — (головний редактор „Свободи"): Розповідає про „нову добу" у видавництві, збільшення формату „Свободи" й „Віклі". Відчитує вибрані місця зі свого звіту у друкованій книжці та подає суми виплачуваних гонорарів кореспондентам „Свободи" зі звіту головного предсідника УНСоюзу. Згадує про те, що молодий редактор у „Свободі", який закінчив студії одержує тижнево 115.00 дол., а його товариш за таку саму працю в американській газеті одержує 225.00 дол. тижнево. Все це вказує, що видавництво потребує, щоб підвищити передплати, бо попередня мала підвишка передплати для членів була 15 літ тому, а за цей час ціни на все значно збільшилися. Зокрема підкреслює велике значення преси для загальних суспільних наших потреб. Старанням преси — (Видавництва УНСоюзу) два американські універсетети вислали Плющеві і Караванському, які переслідувані большевиками сидять у тюрмі в СССР, запрошення як надзвичайних викладачів, якщо хтось заґарантує кошти їхнього переїзду і часового одержання, заки вони стануть працювати. Все це було запевнено і зроблено. „Свобода" — це лучник і посередник комунікації наших установ зі суспільством і зовнішнім світом. Крім того видавання Енциклопедії Українознавства, є теж задуми видати гаслову частину тієї ж енциклопедії англійською мовою — це незвичайно важлива справа й вимагає фондів. Досі на цій Конвенції ніхто не говорив про підвишку передплати, тому його дивує, що Комісія заблькокує навіть дискусію на цю справу, ставлячи свої внески відносно видавництва, а тим самим замикає дорогу для розгляду такої вітальної справи, що нею є преса.

Володимир Сохан: В інтересі УНСоюзу є дати якнайкращі бенефіти для членів і так теж треба розуміти намір Комісії. Однак ці справи нераз натрапляють на перешкоди. Виплачувати дивіденду за станом на 31 грудня кожного року є наразі технічно неможливо, бо тоді маємо ряд річних звітів до різних урядів, які „на час" — терміново мусять бути виготовлені. Можливо, що 1975 році в тому напрямі зробимо щось, щоб дещо приспішити виплату дивіденди. Збільшення висоти дивіденди на 50% після опінії актуарія буде надто великим, бо тепер наша дивіденда виносить 400 тисяч, а так виносила б 645 тисяч долярів. Це надто велика різниця і ми мусіли б тоді дивіденди від дешевших грамот зменшити. Тому цей внесок належало б прийняти як рекомендацію, а ми будемо старатися про можливе введення змін. Це саме відноситься до справи звільнення від вкладок, чи, точніше кажучи про виплату дивіденди у висоті річної вкладки. Можливе є забезпечування членів без лікарських оглядин до 35 року життя на $10,000. Натомість у віці по 50-му році життя не вистачає, мовляв, „секретар добре придивився до члена", щоб лише на цій підставі устійнити стан його здоров'я. Справи, що відносяться до змін форми аплікацій на забезпечення є зв'язані з такою перешкодою, що ці зміни треба зголосити й одержати апробату у всіх стейтах, де УНСоюз веде забезпеченеві справи. Відносно підвищення винагороди секретарям, то я про це писав у звіті. Це можна брати до уваги тільки при вищих сумах забезпечення, а не при малих. Теж треба брати до уваги рід забезпечення. Автоматичне переношування членів з молодечого департаменту в деяких стейтах є пов'язане зі зобов'язуючими законами і ми їх мусимо придержуватися. Ми маємо на складі книги для секретарів давньої форми й ми їх вишлемо тим секретарям, що хочуть. Відносно підписів на рахунках, щоб підписували секретарі і предсідники Відділів, то це справа статутова й не може бути змінена ухвалою резолюції. Це саме відноситься теж до підвищення забезпечення до 100 тисяч долярів .При грамотах „акцидентових" (від випадків) — ми одержуємо ледве $9.20 річно вкладок, а виплачуємо винагороди по $5.00. Пропозиція підвищити дивіденду коштом зменшення резерви складна бо закон вимагає, щоб резерву ділити справедливо поміж всіми членами. У справах виплат дивіденди треба пильно прислуховуватися до порад і опіній наших актуаріїв. Ці внески належить ставити, як рекомендації. (Внески на підвищення дивіденд). Краще, щоб це були рекомендації, як пізніше писати й виправдуватися перед вами ,що закон на ці, чи інші справи не дозволяє.

Уляна Дячук. В загальному вносить, щоб пропозиції Комісії прийняти як рекомендації, а не резолюції. Надплачені вкладки не можуть бути виплачувані разом чеком виплати посмертного, бо це зв'язане з виплатою винагороди секретарям. УНСоюз це братська установа, а всі братські установи відрізняють себе від комерційних забезпеченевих установ вживанням відмінних назв окреслення тих самих ,або подібних справ. Про бондування секретарів я говорила перед тим і вияснила технічні труднощі тієї справи. Справа підвишки фонду для стипендій є зв'язана з фінансовими спроможностями, тому недоцільно ставити певної означеної суми. Головна Канцелярія мусить мати правно оформлені документи про випадкову смерть члена (у акциденті), бо цього вимагає стейтова контроля й при провірці треба предкласти такі документи. Тому саме зізнання, чи письмо секретаря, не вистачає, ані навіть витинок з часопису про смерть даного члена. При виплачуванні допомоги є полегші, бо коли член вже брав таку допомогу й має понад 65 літ, то його прохання полагоджуємо позитивно, на рекомендацію Відділу без потвердження аплікації лікарем.

Заступник предсідника д-р М. Снігурович запитує Комісію, чи вона погодиться, щоб всі її пропозиції були внесені, як рекомендації.

Роман Припхан (голова Комісії): Відповів, що в порозумінні з членами Комісії погоджується на деякі зміни. Просить секретарів відчитати ці зміни.

Богдан Зорич (432): Відчитує розподіл пропонованих Комісією Секретарських Справ внесків на рекомендації і резолюції.

Як резолюції остають такі внески:

1. Збільшити винагороди для секретарів і організаторів на 20% (гляди, як в точці протоколу Комісії ч. 4.)

2. Переносити автоматично з молодечого департаменту до старших, які скінчили 16-ий рік життя (гляди т. 8).

3. Піднести стипендійний фонд до 15 тисяч долярів та збільшувати його в міру можливостей.

Всі інші точки протоколу цієї Комісії залишаються, як рекомендації.

Відчитані повище змінені пропозиції і розділені на рекомендації і резолюції піддержані Відділами: 106, 317, 32, 6, 16, 223-им заступник предсідника піддав під голосування й у висліді стердив, що прийнято їх одноголосно.

Роман Припхан (399) зголошує, що секретар Комісії Секретарських Справ інж. Нич відчитає внески-пропозиції на схвалення рекомендацій.

Інж .Нич відчитав 17 пропозицій, в такому порядку:

Комісія Секретарських Справ 28-ої Конвенції на своїх кожноденних засіданнях обзнайомилась і передискутувала ряд секретарських справ. Тісно співпрацюючи з Комісією Просьб та з Фінансовою Комісією і засягаючи опінії й порад керівників Фінансового і Рекордового Відділів — рішила подати Хвальній Конвенції під розгляд та ухвалу наступні рекомендації:

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

1. Рекомендуємо Віділовим секретарям заохочувати тих членів, що мають виплачені поліси і з огляду на вік, або з інших причин вони не можуть взяти нових грамот, — дальше платити фонди ($1.80 річно), щоб в разі потреби, могли користати з допомоги й одержувати „Свободу" за зниженў ціну активних членів.

2. Член має дві грамоти, з яких одна дозріває — тоді фонди й оплата за „Свободу" повинні бути перенесені на другу грамоту без проволоки.

3. Випрацювати нові роди членських грамот, щоб успішно конкурувати з іншими забезпеченевими установами.

4. Не поміщувати на місячних розметах цих аплікацій нових членів, котрим для повного оформлення бракують потрібні документи або відповіді.

5. Повідомляти рівночасно всіх секретарів про початок плянованої організаційної кампанії.

6. Головна Канцелярія повинна висилати дивіденди, якнайскорше, щоб члени могли одержувати їх ще перед вакаційним часом.

7. Головна Канцелярія повинна повідомляти секретарів про пляновані секретарські курси, принаймні три місяці наперед.

8. Картки із повідомленнями про платність членських вкладок — секретарі повинні одержувати перед 15-им кожного місяця.

9. Рівночасно з новими членськими грамотами висилати членські відзнаки і платничі книжечки.

10. Провірити можливість підвищення максимально-

го запису на кошти похорону до суми $1,000, якщо на це дозволяють закони стейтів ЗСА і провінцій Канади.

11. Прийнятих наново суспендованих членів поміщувати на місячних виказах на попередній базі платности.

12. Пропагандивний матеріял про УНСоюз подавати в популярній і сконденсованій формі.

13. Комісія для справ спорту повинна однаково підтримувати всі роди спорту та уділювати фінансову допомогу Українській Спортовій Централі, а зокрема тим спортовим товариствам при яких діють Відділи УНСоюзу.

14. Округи УНСоюзу, які виконали квоту приєднання нових членів на 75% або більше, повинні мати право висилати двоє дітей на безплатний побут на Курси Українознавства, або до дитячих таборів на Союзівці.

15. Для підтримки діяльности Окружних Комітетів, пропонуємо виплачувати щонайменше:

а) $1.00 за кожного новоприєднаного члена,

б) $1.50 за кожного новоприєднаного члена, якщо Округа виконає 75% квоти.

и) Виплачувати по $2.00 за новоприєднаного члена, якщо Округа УНСоюзу виконає свою квоту на 100%.

16. Оплату за „Свободу" — для жінок включати до їхніх членських вкладок.

17. Членські відзначки повинні бути менші і мати більше практичну форму прикріплення (шпильку замість шрубки).

Комісія Секретарських Справ

Роман Б. Припхан
Богдан Зорич
Гелен Б. Олек
Михайло Нич
Петро Сильчак

Володимир Сохан: Подає свої зауваги й застереження відносно пропонованих рекомендацій. Член, який виплатив грамоту, може вплачувати фонди 15 центів місячно, коли його вік є понад 65 літ, і так може бути між активними членами. Також член, якого стан здоров'я не дозволяє на одержання нової грамоти, коли він у молодшому віці може стати таким членом. Є можливе, що Головна Канцелярія приспішить виплачування дивіденди на місяць березень ,але в конвенційному році звичайно виплати були аж у липні. Висилання книжок і відзнак окремо від грамот робиться тому, що грамоти висилаємо поштою першої кляси, а все інше другої кляси з огляду на кошти пересилки. Підвищення коштів похорону до $1,000, це вже торкається зміни статуту. При обчисленні вкладок членам, що були суспендовані, придержується висоти вкладок на місячній базі, тому що знижка квартальних піврічних чи річних вкладок є певного роду премією за передплату вкладок. Це не може бути при „післявплаті" вкладок, бо хоч даний член мав той привілей, він його втратив внаслідок суспензи.

Роман Припхан — голова Комісії: Зауважує, що Комісія обстоює, щоб прочитані рекомендації були прийняті, а потім „будемо бачити, що буде виконане".

Внесок Комісії піддержують Відділи: 21,53,258,99-ий. Після переведення голосування предсідник ствердив, що внески Комісії прийнято ,як рекомендації, більшістю голосів при двох, які здержалися.

Заступник предсідника д-р М. Снігурович повідомляє, що з привітом зголосився відомий мистець і довголітній вчитель національних танців Василь Авраменко.

Василь Авраменко вітає Конвенцію від генерала Удовиченка, від проф. Єремієва,кол. амбасадора УНР, від видавництва „Вільне Слово" у Торонті й редактора Степана Росохи. Висказує свою особисту радість, що у 79 році свого життя бачить на залі делеґатів, які 49 літ тому, як молоді танцюристи, були його учнями. Бажає, щоб новий будинок служив нашій спільноті на добро й славу. Окликом: „Живіть на честь і славу Богу й народу" закінчує свій привіт.

Заступник предсідника д-р М. Снігурович ,який проводить нарадами, заповів, що сесію закриває, а наступна сесія 28-ої Конвенції УНСоюзу відбудеться в суботу о год. 9-ій ранку.

Уляна Дячук: Заповідає, що виплата „діст" відбудеться завтра о год. 10 ранку.

ДВАНАДЦЯТА СЕСІЯ

Субота 25-го травня 1974р., год. 9.15 ранку

Кінцева сесія 28-ої Конвенції УНСоюзу.

Сесію відкрив заступник предсідника д-р Михайло Снігурович. Секретарі Конвенції прочитали протоколи нарад з попереднього дня українською і англійською мовами.

На внесок Відділів 320 і 317 прочитані протоколи прийнято одноголосно.

ЗВІТ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ

Заступник предсідника попросив до звіту Пресову Комісію.

Голова Пресової Комісії А. Кейбіда покликав секретаря Комісії Володимира Біляєва прочитати звіт з праць Комісії.

Володимир Біляїв подав, що Комісія подбала про те, щоб англомовна преса була поінформована про Конвенцію. Теж подано короткі вістки про Конвенцію телевізійними станціями: НБС та СБС. Про інформації для української преси подбали зокрема редактори А. Драган і З. Снили.

Внесок на прийняття звіту Пресової Комісії піддержали Відділи: 257, 317.

Після голосування заступник предсідника ствердив, що звіт прийнято одноглосно.

Предсідник попросив до звіту Комісію Просьб.

ЗВІТ КОМІСІЇ ПРОСЬБ

Отець Омелян Мицик започаткував звіт Комісії та поінформував про число подань, що вплинули, та про те, що праці Комісії відбувалися після належних інформацій, які їй подали члени Екзекутиви УНСоюзу про висоту суми, яка може бути ужита у розподілі датків. Всіх подань вплинуло 72. Комісія працювала в складі:

о. Омелян Мицик — голова
д-р Василь Палідвор — містоголова
інж. Степан Голяш — секретар
Квітка Стецюк
інж. Богдан Одежинський — члени Комісії.

Секретар Комісії інж. Степан Голяш відчитав протокол зі списком організацій та установ і пропонованими для них сумами дотацій:

1	Світовий Конґрес Вільних Українців	$ 2,000
2	Український Конґресовий Комітет Америки	2,000
3	Український Вільний Університет (Мюнхен)	1,000
4	Консисторія Укр. Православної Церкви	1,000
5	Комітет Українців Канади	500
6	Церква свв. Володимира й Ольги, Чикаґо	500
7	Єпархія укр. кат. церкви (Мюнхен — будова)	500
8	НТШ — ЗСА	500
9	УВАН — ЗСА	500
10	Університет св. Климентія — Рим	500
11	Академія св. Юра — Ню Йорк	500
12	Пласт ЗСА	500
13	СУМА	500
14	ОДУМ ЗСА	300
15	Пластова Фундація — Філядельфія	300
16	УПЦерква св. Юра, Ярдвіль (будова)	250
17	Манор Джуніор коледж, Факс Чейз	500
18	Бібл.-Довідковий Покажчик, Міннеаполіс	250
19	Студії на Пенсельвенійському Університеті	250
20	Укр. Амер. Асоціяція Професорів Університетів	250
21	Укр. Довідковий Центр, Централя Чикаґо	250
22	Т-во Українських Бібліотекарів	250
23	НТШ — Канада	250
24	Пласт — Канада	250
25	СУМ — Канада	250
26	Український Музичний Інститут — Ню Йорк	250
27	Ситі Коледж — Слав'янські Студії	200
28	Школа Українознавства при Катедрі УПЦ Савтфілд	200
29	Рідна Школа в Лос Анджелес	200
30	Український Національний Музей, Чикаґо	150
31	Український Національний Музеї, Детройт	150
32	Український Музей, Клівленд	150
33	Світовий Комітет Сторіччя Лесі Українки	150
34	Літературно-Мистецький Клюб, Ню Йорк	150
35	Церква Непорочн. Зачаття —Омага, Небраска	100
36	Карпатський Дослід. Центр	100
37	Братство Карпатських Січовиків, Торонто	100
38	СФУЖО, Філядельфія	100
39	СУА Окружна Рада, Клівленд	100
40	Вищі Освітні Курси, Торонто	100
41	Батьківський Кружок св. Юра, Ню Йорк	100
42	Український Золотий Хрест	100
43	Українські Танці — Василь Авраменко	100
44	УАСТ — „Леви", Чикаґо	250
45	УАСТ — „Львів", Клівленд	250
46	„Чорноморська Січ", Нюарк	250
47	Спортове Т-во „Україна", Монтреаль	150
48	Український Олімпійський Рух, Балтимор	150
	Разом	**$ 17,150**

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТОМ КОМІСІЇ ПРОСЬБ

Іван Геврик: Вносить, щоб призначити для Т-ва МУН в Канаді 500 дол., а також даток на Пластовий дім у Вінніпеґу 500 дол.

Василь Дідюк: Просить вияснити, про які курси у Торонті є мова у звіті Комісії.

Яким Кльований (346): Вносить, щоб призначити даток 500 дол. для спортового клюбу „Львів" у Клівленді.

Дмитро Заневич (441): Вносить, щоб крайові централі, як УККА та КУК, трактувати у розподілі однаково.

Богдан Зорич (432): Вносить, щоб узглядити теж прохання від ОДУМ та дати даток жіночим товариствам у Канаді, які тепер будують пам'ятник Лесі Українки.

Єфим Омельченко (451): Висказує жаль, що не узглянено прохання від Відділу у Ст. Кетринс. „Були б дали бодай 5 центів то йому легше було б вернутися домів".

Михайло Каркоць (345): Зауважує, що роздріблення датків — це нереальна справа, бо що ж можна тепер купити за 100 дол. Краще, на його думку, дати більші датки на ті цілі, що є найважливіші для нас, наприклад, видання наукових творів. Треба, щоб в майбутньому Комісія, яка приділяє датки, застановилася над доцільністю і потребами та користю з тих датків для суспільства.

Степан Шилкевич (116): Висказує жаль, що не узглянено прохання Народного Дому у Трентоні.

Роман Крупка (361): Пропонує, щоб зменшити даток для УККА на 1,000 дол. та збільшити даток на СКВУ на цю ж суму.

Данило Слободян: Висказує жаль, що не призначено нічого для будови церкви у Кергонксоні.

Отець Омелян Мицик зауважує, у відповіді п. Слободянові, що не було такого подання, щоб дати даток для згаданої церкви.

Іван Винник — член Контрольної Комісії: Звертає увагу, що Комісія працювала, узгляднюючи впершу чергу наші крайові установи, а другий момент, який треба брати до уваги, це ограничення фондів. Пропонує прийняти внесок Комісії без змін, а решту подань передати Екзекутиві до розгляду.

Отець Омелян Мицик заявляє, що в порозумінні з членами Комісії, не приймає внесків крім одного, а саме, щоб для Т-ва Мун в Канаді призначити суму 250 дол. Разом це дасть суму 17,400 дол. Внесок Комісії попертий дел. І. Сєрантом прийнято більшістю голосів (1 проти, а 6 здержалися).

ВНЕСКИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Адвокат Михайло Пізняк (361): На Конвенції є 130 делегатів, які говорять англійською мовою. Він вносить щоб всі звіти й всі внески були в двох мовах. Тому вносить, щоб ухвалити таку резолюцію.

Зі залі закликають, щоб повторив це по-українськи

Д-р М. Снігурович — взиває внескодвця, щоб передав свою пропозицію секретарям Конвенції.

М. Пізняк повторяє по-українськи: Делеґати, що не знають української мови були стурбовані тим фактом. Є теж такі, що не знають англійської мови. Між звітами, які були представлені був тільки звіт предсідника двома мовами. Тому вношу таку резолюцію.

„Ми ухвалюємо, що всі звіти, протоколи, котрі є представлені Урядом на Конвенцію, або річним зборам — мають бути виготовлені і надруковані двома мовами, українською і англійською. Також редактори „Свободи" і „Вікі" всі звіти, або репортажі з УНСоюзу чи льокальних подій повинні друкувати двома мовами".

Д-р Іван Скальчук: В УНСоюзі була така традиція досі, що головні урядовці мали до вибору писати свої звіти тією мовою, яку краще розуміють. Це була рівновага й рівноправність. Коли ми почнемо вводити двомовність, то це буде подвійною роботою та збільшить кошти. Це теж відходить від прийнятих в Союзі традицій. Тому належить це внести, як проєкт рекомендації. На залі немає стільки делеґатів, як подав внескодавець, бо є не 130 англомовних, але біля 70, які краще володіють англійською мовою, як українською.

Адв. М. Пізняк не погоджується на зміну і вимагає ухвали його пропозиції, як резолюції.

Заступник предсідника д-р М. Снігурович у висліді голосування стверджує, що великою більшістю голосів внесок Михайла Пізняка відкинено.

Заступник предсідника д-р М. Снігурович, який проводить нарадами, просить до звіту Виборчу Комісію.

ЗВІТ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ ПРО ВИСЛІД ВИБОРІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Отець Богдан Смик — голова Виборчої Комісії започаткував звіт: За хвилину довідаєтеся офіційно про вислід виборів, бо неофіційно ви всі і так вже знаєте. Ґратулюю тим, що перемогли своїх опонентів, а тим, що програли, бажаю далі працювати в УНСоюзі, бо за чотири роки буде 29-та Конвенція. Новому Проводові бажаю, щоб новий Дім УНСоюзу був повний українського змісту. Щасти Вам Боже. Всіх бальотів (карток до голосування) було роздано 448. Зібрано 445, а три остали не віддані. Прошу секретарів Комісії Володимира Левенця та Миколу Бобечка прочитали протоколи з вислідів обрахування голосів.

Отець Богдан Смик передав В. Соханові пакунок обліплений стрічкою, на якому через папір та стрічку були складені підписи членів Виборчої Комісії. В цьому пакунку були бальоти з виборів та звіти поодиноких груп Виборчої Комісії з обчислення голосування.

Тоді секретарі Виборчої Комісії відчитали офіційні звіти двома мовами, українською та англійською, із кінцевими підсумками переведених виборів Головного Уряду УНСоюзу.

ПРОТОКОЛ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Вибори до керівних органів УНС почались о год. 4.50 по полудні. Виборча Комісія в особах: о. Б. Смик, д-р О. Соколишин, ред. В. Левенець, Микола Бобечко, інж. Я. Карпяк, П. Дубас, В. Шаран, М. Сенчишак, мґр Б. Геврик, д-р П. Бабяк і інж. О. Граб, перечислила прислані з видавництва „Свобода" бальоти і ствердила, що їх було 995 разом. До роздачі члени Виборчої Комісії отримали: М. Бобечко 137, П. Бабяк — 168, Я. Карпяк — 117 і В. Левенець — 26 для Головного Уряду. Разом видано після пояснення головою Виборчої Комісії 448 бальотів. Залишилося 545 бальотів і 2 зужито як взірці.

О под. 6-ій вечора Виборча Комісія розпочала, помолившись, працю над підрахуванням голосів. Після розкриття урни знайдено 445 заповнених бальотів (3 невідібрані).

Виборча Комісія працювала в трьох групах: 1. М. Бобечко, М. Сенчишак, мґр Б. Геврик, 2. д-р О. Соколишин, д-р П. Бабяк, інж. О. Граб і 3. В. Шаран, інж. Я. Карпяк, і П. Дубас. Ред. В. Левенець списував протокол і вписував підраховані результати до окремих таблиць. Отець Б. Смик наглядав над цілістю.

Вислід голосування:

ВИСЛІД ГОЛОСУВАННЯ

На головного предсідника віддано 407 голосів

Йосип Лисогір	216
Ярослав Падох	185
Іван Кравчишин	6

На заступника головного предсідника віддано 433 голоси

Іван О. Флис	244
Іван Телюк	189

На директора для Канади віддано 429 голосів

Сен. Павло Юзик	304
Богдан Зорич	125

На заступницю головного предсідника віддано 433 голоси

Марія Душник	250
Гелен Олек	183

Головний секретар Володимир Сохан був обраний через аклямацію після проголошення правиборів. Не було опонента.

Головного касира Уляну Дячук обрано рівнож через аклямацію після проголошення правиборів. Не було опонента.

На головного організатора віддано 433 голоси

Степан Гавриш	261
Роман Татарський	172

На головних контрольрів віддано 1,674 голоси. Вибраними є:

Іван Геврик	278
Іван Винник	256
Іван Ващук	206
Іван Скальчук	205
Богдан Гнатюк	204

Дальші кандидати отримали голосів:

Отець Степан Біляк	182
Михайло Данилюк	130
Петро Ґадик	94
Атанас Кобрин	50
Іван Івасюк	47
Микола Лаба	22

На головних радних віддано 4,141 голосів. Вибраними є:

Богдан Футей	244
Василь Дідюк	235
Анна Гарас	230
Мирон Куропась	223
Тарас Шмагала	218
Мирослав Кальба	213
Текля Мороз	212
Володимир Запаранюк	178
Євген Репета	177
Анна Чопик	176
Євген Іванців	166
Анатолій Дорошенко	159
Тарас Шпікула	156
Лев Боднар	152

Дальші кандидати отримали голосів:

Іван Одежинський	151
Михайло Снігурович	148
Андрій Джула	145
Микола Хоманчук	133
Дмитро Попадинець	129
Василь Оріховський	124
Леонард Луценко	114
Андрій Забродський	109
Мирон Сірий	92
Ярослав Гук	91
Іванна Іванчук	87
Іван Хомко	79
Андрій Кейбіда	55
Петро Мудрий	53
Віра Боцюрків	48
Августин Рудник	36
Іван Пригода	30
Карло Кобіто	22
Іван Кніґницький	21
Вячеслав Лебідь	11

Виборча Комісія уневажнила в цілости 4 бальоти ч.: 12, 25,311 і 322. На цьому молитвою закінчено вибори.

За Виборчу Комісію (власноручні підписи)

о. Богдан Смик — голова
Олександер Соколишин — заступник
Микола Бобечко
Володимир Левенець
Богдан Геврик
Василь Шаран
Ярослав Карпяк
Омелян Граб
Павло Дубас
Петро Бабяк
Микола Сенчишак

Іван Геврик — після проголошення висліду виборів ставить внесок від Контрольної Комісії, щоб д-ра Ярослава Падоха номінувати почесним членом Головного Уряду. Довготривалими оплесками заля одноголосно прийняла цей внесок, що ствердив предсідник нарад.

Д-р Ярослав Падох підійшов до мікрофону й виголосив наступну промову:

„Пані й Панове Делеґати! Виборча Комісія не могла принести кращої вістки для моєї родини й моїх давно леліяних плянів і бажань. Я постановив закінчити свою союзову службу з цією Конвенцією і ви знаєте це з моєї заяви, що її я склав перед вами в першому дні нарад Конвенції на закінчення мого звіту. Бо за моїм союзовим порогом уже давно стоять нові життьові принади: наука, письменство, подорожі й книги, чужі і власні. Вислід виборів прискорить здійснення цих плянів і бажань. Під тиском громадської думки, в останнім дні конвенційних нарад, я змінив свою постанову й настанову з відомим вам вислідом, який приймаю не зі смутком, а — яке воно не дивне — з вдоволенням. У зв'язку з цим дякую тим, що віддали мені не лише близько двісті голосів, але й довір'я і приязнь. Шаную тих, що по своїй непримушеній волі і совісті зробили інший вибір. Бажаю успіху тим, що керуватимуть дальшою долею нашої великої установи, а передусім — бажаю багато щастя Українському Народному Союзові, батькові організованого українського громадянства в тім краю, яке в цей чи не найтрудніший час його 80-ліття існування йому дуже на потребу".

Проф. д-р Богдан Гнатюк вносить, щоб Конвенція номінувала почесним членом Андрія Джулу. Довготривалими оплесками делеґати прийняли цю пропозицію, а предсідник ствердив, що внесок прийнято одноголосно.

Д-р М. Снігурович просить почесного члена Головного Уряду д-ра Володимира Ґалана, щоб при асисті Романа Слободяна перевів заприсяження новообраного Головного Уряду УНСоюзу.

Новообрані головні урядовці УНСоюзу стають до складення приписаної присяги, слова якої повторяють за д-ром Володимиром Ґаланом.

Після переведення заприсяження д-р М. Снігурович висловив ґратуляції новообраному Урядові УНСоюзу від Президії Конвенції та подякував д-рові В. Ґаланові за переведення заприсяження.

Уляна Дячук касир УНСоюзу: Повідомляє про спосіб виплати діст та просить всіх делеґатів сидіти на своїх місцях. Конверти з грішми будуть доручені кожному делеґатові на місце. Наступає роздача конверт.

Предсідник Конвенції д-р Іван Флис проголошує, що програма нарад добігає до кінця й просить делеґатів вносити внески для добра установи.

ВНЕСКИ ДЕЛЕҐАТІВ ДЛЯ ДОБРА УНСОЮЗУ

Фотограф робить знімки: делеґати, Президія, Уряд уставляються до зроблення фотографій.

Наради Конвенції продовжуються.

Іван Іваник (234): Рекомендує, щоб УНСоюз розглянув справу закупівлі нових союзівок для Союзових Округ.

Михайло Хомин (32): Пропонує, щоб заанґажувати окремого організатора для молодих тут роджених людей.

Іван Геврик: Рекоменду, щоб УНСоюз призначив для канадської канцелярії $15,000 річно.

Микола Тимків (430): Повторює попередні свої внески, щоб вони стали предметом нарад Головного Уряду.

Марія Чучман: Пропонує, щоб УНСоюз зайнявся й опрацював проблеми опіки над старшими людьми.

Володимир Борискевич-Бойд (94): Пропонує, щоб УНСоюз поділив цілу територію на райони та призначив, скільки з даного району має бути головних радних, бо є такі головні урядовці УНСоюзу, що замало праці віддають для УНСоюзу.

ВНЕСОК ПРО ПЕРЕЧИСЛЕННЯ ГОЛОСІВ

Іван Одежинський (153): Зголошує вимогу, щоб предсідник Конвенції зарядив перерахування голосів. Своє домагання мотивує тим, що між ним, а 14-им з черги радним п. Боднаром є лише один голос різниці, тому він вимагає, щоб переведено перерахування голосів.

Предсідник д-р Іван Флис заявляє, що Конвенція ще не закінчена та що член має право ставити таку вимогу. Тому її приймає. Перечислення голосів буде зроблене, а вислід буде проголошений у часописі „Свобода".

Богдан Футей: Є проти того, щоб перераховувати голоси, бо член цього не зголосив після проголошення висліду виборів. Крім того звіт Виборчої Комісії прийнято і новообраних радних вже заприсяжено. У випадку коли б таке перерахування мало відбутися то Богдан Футей вносить, щоб ціла Виборча Комісія була при тому.

Предсідник Конвенції після осягнених інформацій стверджує, що більшість членів Виборчої Комісії, а в тому і голова о. Богдан Смик вже від'їхали домів. Зарядив, щоб негайно були передані йому всі бальоти та документи. Передані йому бальоти опечатані, перев'язані „тейпом", а зараз при президіяльному столі ціла Президія та ще присутні члени Виборчої Комісії попідписували, в той спосіб, що своїми власноручними підписами „переписали" опакування та почерез „тейп". В той спосіб запечатані пакети з бальотами неможливо було б розпечатати ненарушуючи „тейпу", а цим самим підписів.

Предсідник д-р І. Флис висказує думку, що скличе Виборчу Комісію та Президію Конвенції для перерахування голосів, а про вислід буде повідомлення у пресі. Заявляє при тому, що всі бальоти будуть під його контролею, аж до скликання Комісії і Президії для перерахування голосів.

Отець Омелян Мицик вносить, щоб скликати лише тих, яких вдається в скорому часі скликати до перерахування голосів з членів Комісії та предсідника і секретарів Конвенції — це на його думку вистачає.

Володимир Клозник (325): Ставить внесок, щоб для перерахування скликати трьох членів Виборчої Комісії та Президію Конвенції, тобто предсідника і обох секретарів.

Іван Винник висловлюється за тим, щоб негайно скликати тих членів Виборчої Комісії, які ще не виїхали, може буде їх трьох та Президію Конвенції і щоб разом перевести поновне перерахування голосів.

Тарас Шмагала головний радний: Вносить, щоб скликати до перерахування трьох членів Виборчої Комісії та предсідника Конвенції і обох секретарів. Так оформлений внесок Шмагали піддержав Володимир Клозник.

Предсідник піддав під голосування та ствердив, що внесок цей прийнято.

ЗАКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

Предсідник д-р Іван Флис ствердив, що всі точки, що були на порядку нарад вичерпано, бо ніхто вже не зголошувався до дискусії. На загальне бажання присутніх він закрив 28-му Конвенцію, прохаючи о. Мицика провести молитву. Після молитви присутні відспівали український національний гимн.

Мґр Іван Скочиляс секретар Конвенції

СОЮЗОВІ ОКРУГИ! ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ЮВІЛЕЙНУ МЕТУ УНСОЮЗУ — 90.000 ЧЛЕНІВ! ОСЯГНЕМО ЇЇ, ЯКЩО ВСІ ВІДДІЛИ ОКРУГ ПРИДБАЮТЬ МІСЯЧНО БОДАЙ ПО 2 ЧЛЕНИ І ЯК ВАША ОКРУГА ВИКОНАЄ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КВОТУ НА 100%.

ПОДЯКА

СЕРДЕЧНО ДЯКУЮ

Т-ВУ КОЛ. ВОЯКІВ І. УД УНА „БРОДИ-ЛЕВ"

ЗА ЩЕДРУ МАТЕРІЯЛЬНУ ДОПОМОГУ У ПОБУДОВІ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ МОГО ПОКІЙНОГО МУЖА ЛЕВА ЛЕПКОГО В БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.

МАРІЯ ЛЕПКА

В День Патрона Українського Католицького Університету

Святого Климентія Папи

ФІЛІЯ УКУ в ЧИКАГО

— влаштовує —

в неділю, 8-го грудня 1974 року

ВРОЧИСТУ ІНАВГУРАЦІЮ

АКАДЕМІЧНОГО РОКУ

враз із відзначенням

35-ЛІТТЯ ХИРОТОНІЇ

Блаженнішого Отця Йосифа

Засновника і Фундатора УКУ

ПРОГРАМА

Год. 10:30 рано — СОБОРНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ — в Соборі св. Володимира й Ольги

Год. 12:00 дня — СВЯТКОВА СЕСІЯ з виступом хору „ПРОМЕТЕЙ" та доповідями в авдиторії Собору.

ДОПОВІДІ:

1. Слово на відкриття академічного року — о. проф. ІВАН ТИЛЯВСЬКИЙ
2. „Блаженніший Йосиф і Богословська Академія" — о. проф. ІСИДОР НАГАЄВСЬКИЙ
3. Вшанування нових професорів УКУ.

Запрошуємо до участи ширші кола Громадянства і студентську Молодь

ДИРЕКЦІЯ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ, НЮ ЙОРК

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

П'ятниця, 6-го грудня 1974 р.

ЗУСТРІЧ ГОСТІ З АВСТРАЛІЇ поетеси ЗОЇ КОГУТ

З ЧЛЕНАМИ І ПРИХИЛЬНИКАМИ ЛМКЛЮБУ

Співучасть беруть:

УЛЯНА ЛЮБОВИЧ, ГРИГОРІЙ КОСТЮК, СТЕПАН КРИЖАНІВСЬКИЙ, ОРЕСТ ПИТЛЯР

В музичній частині виступить —

МАРІЧКА СОХАН (фортепіяно)

Початок — год. 7:30 вечора

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ву, але це мало ймовірне, бо зібрані тут поезії не дають до цього підстав. Так принаймні мені здається" (5).

Анатоль Юриняк в книжці „Критичним пером" (1974, ст. 136-143) з найбільшою похвалою оцінив і цю третю збірку Б. Олександрова, де бачить „дійсну поезію", і яка „свідчить про дальші значні осяги поета в галузі лірики".

Важко бути оптимістом українському поетові на чужині, хіба що він бажав би бути поетом - бардом та Кобзарем, що закликає до бою проти того, що діється тепер в Україні, і на що так званий вільний світ не звертає уваги, бо дбає про ласку Брежнєва.

Б. Олександрів філософує про основи життя і знає, що треба коритися долі:

Не журись, примирись —
Ще в житті нам багато
не вдасться.
І тепер і колись —
Що ми ближче, то далі
від щастя.

Це дарма, це дарма:
Колокруту спинити не можна.
Кожна доля — сама,
Як стеблина під бурею,
кожна.

Важко бути філософом-оптимістом, якщо його філософія не має нічого метафізичного, потойсвітнього, бо нас, як завжди було, „провихрить колокрут". І Б. Олександрів знайшов собі метафізику. У вірші, присвяченому Г. Китастому читаємо:

Не вернути, батьку! Правда,
не вернути,
Все — красу і силу —
темний час бере.
Тільки пісня вічна. Тільки
пісні бути.
Тільки наша дума з нами
не помре.

Цю думку про „вічність" людини поета бачимо і у вірші, що має мотто з Горація: „Ні, весь я не умру":

Найгірше — це загинути
безслідно,
Війти у глину,
вогку і руду...
Але в житті життя
відбивши гідно,
Ти не помреш —
вернешся по сліду!

Теми поезій Б. Олександрова: туга за Україною, за молодими літами, старість, смерть, розлука, самотність. Песимістичні теми, але хоч це і песимістичні теми, то, як обороняє поета А. Юриняк, вони „не справляють на нас враження чорної ями безвихіді" (ст. 137). В одному зі „шпитальних віршів" поет пише спокоєм філософа:

Ти відійшов. Але —
лишився світ
І в світі тім лишились
інші люди.
Лишився гай, і сонце
серед віт,
І неба синь, і хмар
широкі груди.
Лишилось все більш-менш
як і було,
Зі сміхом, горем, щастям
і бідою.
Добро і лихо.
Лагідність і зло.
І навіть, може, смуток
за тобою...

Подивляємо цей філософічний спокій молодого ще поета і сподіваємося, що він у найближчій своїй збірці покаже нам й інші тони своєї ліри, бо в житті, як бачимо в повищому вірші, є сміх, і горе, щастя і біда, добро і лихо, лагідність і зло...

В книжці 10 перекладів поезій, які своїм тоном не гармонізують з настроями дієї оригінальної філософічної збірки поезій, що зветься „Колокрут", і твором справжнього мистця українського поетичного слова.

Братство кол. вояків 1-ої УД УНА вшановує св. п. Архиєпископа Івана Бучка

Дня 2 листопада ц.р., в 40-ий день смерти Архиєпископа Кир Івана Бучка, Станиця Братства 1-ої УД УНА в Ню Йорку вшанувала Його пам'ять святочним вечором споминів, який відбувся в залі Літературно-Мистецького Клюбу. Перед сходинами члени Станиці взяли участь в Службі Божій та Панахиді за св. п. Архиєпископа, що її відслужили о. д-р Іван Біланич, о. ігумен д-р В. Гавліч та о. д-р Войнар.

Святочним вечором проводив голова Станиці побр. Р. Данилюк, який, як першого доповідача, попросив до слова о. д-ра І. Біланича, дорогого кожному дивізійникові, бо він перший нав'язав контакт із таборовиками в Белларії — Італія тоді, коли більшість наших скитальців ігнорувало кол. дивізійників. О. д-р Біланич коротко начеркнув життєвий шлях Кир Івана Бучка, докладніше зупинився над його душпастирською працею в діяспорі, опікою над вояками-українцями в польськім корпусі, а від червня 1945 р. піклуванням над кол. вояками 1-ої УД УНА. Опіка над табором в Італії не обмежилася до духовної, вона часто була матеріяльною та дипломатичною, завдяки якій большевицькій місії не вдалося насильно репатріювати 10,000 кол. вояків.

Другий доповідач, побр. В. Будний прочитав у скороченні вийнятки одного розділу його книжки, що готується до друку, в якому подав листу добродійств Преосвященного для таборів в Белларії та Ріміні. Добродійства ці є незлічимі, але досить згадати лиш, що Владика перейняв патронат над таборовим шкільництвом, декому вможливив студії в Еспанії та теологічні студії в Римі, допомагав втікачам, фірмував верифікацію документів та був посередником між таборовим і зовнішнім світом. Цих кілька прикладів вистачить, щоб кожний кол. вояк 1-ої УД УНА згадував св. п. Архиєпископа, їхнього добродія й опікуна, з вдячністю та пошаною.

Ред. І. Кедрин-Рудницький поділився із учасниками святочного вечора особистими споминами про Владику.

Голова Головної Управи Братства, д-р Р. Дражньовський, який був представником Братства на похоронних урочистостях, коротким звітом про похорон закінчив вечір присвячений пам'яті добродія й покровителя кол вояків 1-ої УД УНА св. п. Архиєпископа Івана Буч-

Р. Г.

ГАРВАРДСЬКИЙ ВЕЧІР В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н.Дж. — Український Конґресовий Комітет Америки — Відділ у Пассейку повідомляє, що заходом Управи Відділу відбудеться в суботу, 7-го грудня ц.р о год. 7:30 вечором в Українській Централі — 240 Гоп евеню в Пассейку, Н. Дж. Гарвардський Вечір, на якому доповіді виголосять проф. Омелян Пріцак на тему „Наука і публіцистика" та Богдан Тарнавський про „Українську громаду і ФКУ". Після доповідей — запити і дискусія.

Літературний вечір Ірини Шраменко-Дибко у Пассейку, Н. Дж.

Є мистці, творчістю яких ми захоплені, очаровані. Прямо тяжко нам смертним віддихати, немов ми були б на верхах неприступних гір. Але між ґеніями і звичайними людьми все буде певна віддаль. Вони — на Олімпі, а ми — на землі. Щоб слідкувати за ними — потрібні сильні крила. А є другі, більш доступні, більш рідні нам таланти, теплі, земні. До таких зачислюю поетично обдаровану шановну нашу членку п-ю Ірину Шраменко-Дибко.

Нам, Союзянкам 70-го Відділу СУА було дуже мило вшанувати, влаштуванням літературного вечора 26-го жовтня ц. р. появу друком першої збірки поезій авторки „На крилах дум".

Вечір відкрила голова Відділу Леся Мочула і передала п-і Ірині букет квітів, як доказ признання за її поетичну творчість. Про життєвий і творчий шлях Авторки розказала Ліда Козак, згадуючи і про рецензії пера проф. Василя Лева та пань: Ганни Черінь і Стефанії Бубняк. Вибрані вірші Поетки були відчитані самою Авторкою, Дарією Колатало та ученицями школи українознавства: Мартою Шраменко, дочкою авторки, Даркою Бакалець, Іриною Халупою, Лідою Дяченко. Через простуду, на жаль, Геня Цікало не взяла участи у читанні. Хор пластунок відспівав в'язанку народних пісень.

Всі учасники програми вив'язалися із своїх завдань якнайкраще, а присутні з приємністю прослухали читання віршів. Вечір пройшов дуже успішно, у гарно, відповідно до сезону прибраній залі, при численній публіці. Закінчено його товариською гутіркою, з чаєм і солодким.

Незабаром, бо вже 8-го грудня, відбудеться заходом 70-го і 18-го Відділів СУА передсяточний Різдвяний базар у залі при 212 Президент вул. в Пассейку, Н. Дж, напроти церкви св. о. Миколая від 8:30 рано до 3-ої год. по полудні. Там буде можна також набути книжку пера Ірини Дибко. Чи може бути кращий дарунок під ялинку, як добра, вартісна, рідна книжка?

О. Б.

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що 12-го листопада 1974 р. відійшов у Вічність, проживши 62 роки, уроджenець Теребовельської Землі

св. п.

АНДРІЙ КОЗАК

ПОХОРОНИ відбулися 15-го листопада 1974 р. з церкви Святої Покрови в Торонто, Канада.

Високопреподобному Владиці Кир Ізидорові, Всечеснішим Отцям, Дорогій Родині, Приятелям і Всім, що взяли участь у похоронних обрядах, складаємо найсердечнішу подяку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

Дружина — ІРИНА

Донька — ТАМАРА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ МИКИТЧУКОМ

Син — ОРЕСТ з дружиною ХРИСТИНОЮ

I. K., 98 Meadowvale Dr., Toronto, Ont. 18 W. M8Z 3S7

ПОДЯКА

У вівторок, 22 жовтня 1974 року, по довгій і тяжкій недузі помер

наш ДОРОГИЙ БРАТ, ШВАГЕР і ВУЙКО

бл. п.

АТАНАС ЧУБАТИЙ

Цією дорогою щиро дякуємо всім Тим, що своєю участю в похоронних відправах віддали останню прислугу Покійному, а словами співчуття потішили Родину.

Дякуємо о. Христофорові Войтик, ЧСВВ за часті відвідини Покійного в шпиталі, уділення Йому Св. Тайни Сповіді і Св. Причастя та слів потіхи і розради в останніх хвилинах життя Покійного. Наша вдяка п. проф. Хоминові за щоденні відвідини Покійного у шпиталі та за участь у відправі Панахид та Заупокійної Служби Божої в день похорону. Також щиро дякуємо Всім, що відвідували Покійного у шпиталі — зокрема щира подяка п-ні Наталії Канюга за часті відвідини у шпиталі та за полагоджування біжучих справ Покійного. Наша подяка о. Л. Лавришюкові, ЧСВВ за відправлення Панахиди, Заупокійної Служби Божої та похорону на українськім цвинтарі в Бавнд Бруку. Дякуємо д-рові В. Нестерчукові за його промозу в похоронному заведенні, а п-ні С. Салдан та панам: проф. Р. Чубатому та С. Шуганові за теплі згадки про Покійного в часі тризни.

Дякуємо Всім, що жертвували на Служби Божі за спокій душі Покійного та склали пожертви на фонд Церкви в Потребі, замість квітів на могилу Покійного. Хай Милостивий Господь винагородить всіх своїми щедрими ласками.

РОДИНА

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. інж. Віктора Вакуловського

незабутнього кооператора-агронома, нашого співпрацівника в Окружнім Союзі Кооператив —

складаємо 50.00 долярів

на Дар Українському Воєнному Інвалідові.

Вельмишановній Родині, висловлюємо щиро-сердечне співчуття!

РОГАТИНЦІ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

УРОЧИСТА КОНФЕРЕНЦІЯ

присвячена пам'яті

Д-РА КОСТЯ КОСТЕВИЧА ПАНЬКІВСЬКОГО

наукового співробітника і члена Фундації Академії, видатного українського громадського і політичного діяча.

ПРОГРАМА:

Відкриття Конференції

СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ: Д-р Кость Паньківський — Людина і Громадянин.

ЛЕВ ГОЛИНАТИЙ: Юнацькі роки д-ра Костя Паньківського.

ЛЮБОВ ДРАЖЕВСЬКА: Д-р Кость Паньківський. Зустрічі і співпраця.

о. СТАНІСЛАВ ДАЦЮ: „Прощання св. п. д-ра К. К. Паньківського, 24-го січня 1974 р. на Його могилі на цвинтарі в С. Бавнд Брук.

ТАЇСА БОГДАНСЬКА (фортепіяно сольо): БАХ: Прелюд і фуґа D-dur, ШОПЕН: Ноктюрн b-moll, КОСЕНКО: Куранта e-moll.

КОНФЕРЕНЦІЯ ВІДБУДЕТЬСЯ

в суботу, 14-го грудня 1974 року, о 2-ій год. 30 хв. по пол.

в БУДИНКУ АКАДЕМІЇ: 206 Вест 100-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

Український Спортовий Клюб в Ню Йорку

Субота, 11-го січня 1975 року

ТРАДИЦІЙНА МАЛАНКА

Український Народний Дім в Ню Йорку

Грає оркестра МЕРЕНА

Столики просимо замовляти в домівці УСК-у особисто або телефонічно: AL 4-0061.

Літературно-Мистецький Клюб і Об'єднання Мистців Українців в Америці

запрошують Українське Громадянство Великого Ню Йорку й околиці на

НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

Вівторок, 31-го грудня 1974 р. Початок забави година 9-та вечора.

Український Народний Дім, 140 при 2-ій Ave. в Ню Йорку, Н. Й.

В Новорічній мистецькій програмі виступлять з привітальним словом — ІВАН КЕРНИЦЬКИЙ-ІКЕР і МИКОЛА ПОНЕДІЛОК.

До танців грає відома оркестра „НОВА" під керівництвом А. МАРТИНОВИЧА

Буфет в заряді ДРУЖИН МИСТЦІВ. Одяг вечірній.

Виставка картин Темістокля в Торонті

Торонто. — Після чотирьох років наш мистець-маляр з Парижу Темістокль Вирста знову відвідав із виставкою своїх картин Канаду, а в тому й Торонто. Відкриття його виставки відбулося у Торонті в галерії „Фокус" в неділю, 10 листопада при численній участі українських громадян, зацікавлених новими здобутками творчости мистця. Виставка тривала до 23 листопада.

Темістокль Вірста уродженець Буковини і за своєю першою професією архітект, але замінив цю свою професію на професію мистця і живе вже кільканадцять років у Парижі. Дружина нашого мистця це радіова й естрадна співачка, відома у нас із своєї платівки „Уляна". У Парижі наш мистець отримав з 1969 р., на пропозицію окремої Комісії, нагороду у ділянці мистецтва, науки й літератури, високе відзначенняу формі бронзової медалі цього міста.

Як у першій виставці своїх картин в 1970 році в галерії Інституту св. Володимира так і цього року в галерії „Фокус" Темістокль Вирста показав себе у своїх абстрактних чи радше синтетичних композиціях незвичайно цікавим і ефектовним кольористом. Як пише у своїй монографії про нашого мистця паризький критик Жан Франсуа Друар, „його картини це тонка і ніжна поезія з варіяціями на тему його уявного світу мрій, що перекидають його творчість від абстрактного до майже фігуративного зображення".

Мистець Вирста виставив цим разом у галерії „Фокус" 68 своїх картин (олій і гваш).

Він не дає назв своїм картинам, бо, як сам пише, виставлені картини базовані на вільній композиції і він „волить не накидати своїх думок глядачеві. Глядач — пише він — повинен вільно переставити тему мистця у свою предметну чи безпредметну уяву, щоб кожну картину пристосувати і присвоїти до власного творчого вилову".

Виставка цікава, багата своїм творчим вислювом і дає глядачеві повне естетичне задоволення. (в. л.

Сирія погодиться на продовження дотеперішнього перемир'я в районі Голянських висот

Дамаск. — У висліді безпосередньої інтервенції генерального секретаря Об'єднаних Націй Курта Вальдгайма, сирійський уряд правдоподібно погодиться на те, щоб продовжити перемир'я в районі Голянських висот на встановлених раніше умовах на час наступних шести місяців. Таким чином, ні Сирія, ні Ізраїль не вимагатимуть від ОН забрати свої охоронні поліційні частини, які тепер находяться у буферній зоні між сирійськими та ізраїльськими збройними силами. Після розмови з сирійським президентом Гафезом аль-Садатом Курт Вальдгайм поінформував, що в його оцінці напруження на Близькому Сході значно зменшилося і є вигляди на збереження там миру. Курт Вальдгайм продовжує розмови на Близькому Сході з представниками урядів Ізраїля та Єгипту.

В Торонті відбулася прем'єра нового фільму — казки „Квітка папороті"

Торонто (вл) — Дітям потрібна казка, бо діти ще вірять у реальність казкового світу і сприймають її серцем та розумом. Одночасно казка це найкраща школа уяви для дитини. Тому кольоровий фільм-казка „Квітка папороті" продукції Бориса Дніпрового в Торонті заслуговує на щире привітання. Прем'єра цього фільму відбулася в неділю, 17-го листопада, в залі одної із середніх шкіл Торонта в приявності понад 250 глядачів, старших, молоді та дітей. Це, мабуть, перший, середньометражний кольоровий фільм для дітей української продукції на еміграції.

Сценарій та мистецьке керівництво фільму „Квітка папороті" належить відомій у Торонті парі театральних ентузіястів, акторів і керівників місцевої театральної студії, Євгенії Чайці і Борисові Дніпровому, та їх синові Сергієві Денкові. При тому в ролях Орисі, Мавки та Відьми виступає доня Дніпрових Леся, а в ролі Водяника їхній зять Лев Микитчук. Головну ролю юнака Василя виконує один з кращих учнів студії Анатоль Трусевич. Виконавці інших роль це члени студії чи пак Українського Театрального Ансамблю Дніпрових та довільно підібрані шкільні діти. Камерою орудував і монтаж виконав Сергій Денко. Хореографія Євгенії Чайки та Лесі Дніпрової, костюми проєкту та виконання Є. Чайки та Галини Дичок, бутафорія Є. Чайки та Ірини Перекліти, графічне оформлення Володимира Бенярського, асистент камерамена — Роберт Гертен, міксаж — Фред Зенгмюлер. Головні сцени фільмували на оселях Наумчуків, Родаків та Мочулів біля Торонта.

Після реалістично зображеної інтродукції з традиційною Бабусею (Ганна Тегаєва) і вчителем на дитячій оселі (Борис Дніпровий), зміст фільму розгортається у сні самолюбного і грошолюбного юнака Василя (Анатоль Трусевич), який вибрався в ніч під Івана Купала в ліс шукати квітки папороті, що сповнила б його бажану мрію. Втомлений блуканням по лісі Василь засинає в кущах і в сні знаходить цю чародійну квітку, яка загоряється у темряві багряно-золотими кольорами. Тому, що Василь вважає гроші найвищим добром світу, на його бажання квітка папороті перемінюється в дорогоцінну шкатулку, повну золота та самоцвітів. Але в тій хвилині, коли Василь хоче вже забрати собі скарб, виловлюється з гущавини Король і Королева лісу, які перебирають на себе дальшу акцію фільму, ставлячи Василеві передумову отримання скарбу — пізнати наперед у мандрівці по лісі життя природи. Після того Василь попадає у лісове царство, у світ лісової звірні та казкових демонів і зазнає різних пригод. Коли на другий день вранці діти з оселі знаходять і будять Василя із сну, він на радість дітей та їх опікунів, під впливом переживань у сні, повертається до оселі як добра і співчувлива до чужого горя молода людина.

Неабияким досягненням фільму професійне та з мистецьким смаком виконане технічне оформлення, що його новостворений фільм завдячує Сергієві Денкові, фахівцеві цього діла і працівникові канадської телевізії. Захоплюють своєю красою серії красвидів, які надають казці кольоритне тло і відповідне до акції психологічне наставлення. Автентичні вставні кадри з життя лісових звірят вдало і цікаво доповнюють казковий настрій оточення і скріплюють довір'я малого глядача до реальности казки. Природна гра дітей та їхніх опікунів на оселі, зокрема витримана гра головного персонажа казки Василя, також втримують у рівновазі ці два світи.

Як кожний твір мистецтва, зокрема у початковій стадії творчости його авторів, так і фільм „Квітка папороті" може ще мати деякі недогляди чи недоробленості. Наші завваги стосуються головно самого сценарія фільму, в якому добачаємо надто виразну повчальну тенденційність у веденні діялогів зайво дубльовану інтродукцію на початку фільму (Бабуся а потім Вчитель) і недопасовані до атмосфери казковости надто реалістичні у своїх появах виступи Короля і Королеви лісу, які театральним трюком „деус екс махіна" штучно розв'язують усі критичні ситуації у ході акції. На нашу думку, не виведено теж достатньо переконливо у сценарії і в ході фільму психологічної ілюстрації перерodження „злого Василя" у „доброго Василя". Ці завваги не перешкоджають нам одначе назвати появу фільму-казки „Квітка папороті", початковим кроком вперед у наших початкових осягах в ділянці кінематографії взагалі, а кінематографії для дітей зокрема. Творчий ансамбль продуцент заслуговує на повне признання та підтримку і побажання дальших успіхів у цій занедбаній ділянці нашої культури у діяспорі.

Президент Форд надав повне помилування 8-ом противникам В'єтнамської війни

Вашингтон. — Минулої п'ятниці, 29-го листопада, президент Джералд Форд надав повне помилування 8-ом чоловікам, які під час В'єтнамської війни відмовилися служити в збройних силах ЗСА. Того дня він також надав „обмежене" помилування 10 іншим юнакам, які мусять заслужити собі повне помилування виконуванням публічних робіт впродовж назначеного періоду часу. Деякі із них мусітимуть працювати в шпиталях, школах і установах для збереження довкілля протягом 3-ох місяців, а інші цілий рік і за цю працю одержуватимуть дуже незначну грошову винагороду. Справу 18-ох засуджених за відмову служити в збройних силах ЗСА передала президентові Фордові 9-членна Рада Помилування, створена 16-го вересня ц. р. Як відомо, того дня президент Форд підписав проклямацію, якою проголосив надання обмеженої амнестії для дезертирів з американських збройних сил і для тих юнаків, які втекли за кордон, замість зголоситися до військової служби під час В'єтнамської війни. Рада Помилування повідомила, що досі одержала 770 внесків від дезертирів і втікачів від військової служби, але наразі передала Президентові свої рекомендації тільки щодо згаданих 18 справ. Коментатори твердять, що число дезертирів і втікачів від військової служби може доходити навіть до 50,000.

„ЗВІЛЬНЕНО З ОБОВ'ЯЗКІВ"

Луцьк. — Агенство РАТАУ повідомило, що 27 листопада відбувся пленум Волинського обкому партії, присвячений обговоренню „посилення організаторської і політичної роботи партійних, радянських і сільськогосподарських органів області по дальшому розвитку та інтенсифікації тваринництва". На цьому пленумі звільнено з обов'язків другого секретаря обкому І. Пипипенка, а на його місце призначено О. Шкаба, який досі працював інспектором ЦК Компартії України.

Київський вечір в Джерзі Ситі

Кожного року осінньою порою, 71 Відділ СУА в Джерзі Ситі, влаштовує свою вже традиційну забаву. Цього року була вона відмінна від попередніх, і проходила під знаменником „Києве мій".

Забава відбулася 9-го листопада ц. р.

Все було зроблено на час — і пані готові вітати гостей.

Від години 8-мої почала заповнятися велика заля Українського Народного Дому, естетично удекорована осінніми квітами та пожовклим листям.

Прибуло багато молоді — наша радість, надія, яка веселить наші душі. Оркестра „Темпо" Іринея Коваля дбала про те, щоби задовільнити старших і молодь.

Голова Євгенія Єнсен відкрила імпрезу.

Кульмінаційною точкою нашої імпрези, було привітання наших дорогих гостей — прімадонни Київської опери, Ганни Колесник із її чоловіком та сестрою.

Приявні на залі привітали їх оваційно повстанням з місць, та довготривалими оплесками, а голова Відділу Євгенія Єнсен китицею червоних гвоздиків.

Цього вечора наша Ганна Колесник була обрана княгинею вечора. Вона з повагою і повною грацією відтанцювала свій королівський вальс.

Пані Ганна дякуючи за таке щире і як вона висловилася, „тепле-тепле привітання", заявила, що почуває себе „Королевою не тому, що дістала найбільше квітів, а тому, що я з вами, — і що цей милий вечір залишиться в моїй пам'яті на все життя".

Чоловік п-ні Колесник Володимир зі здивуванням відмітив (приватно), що не сподівався, щоб така мала горстка жінок могла щось такого зробити.

Наш Відділ гордий з цього, що мав змогу вітати в себе таких дорогих гостей.

Була й представниця Окружної Ради на нашій імпрезі п-ні Люба Артимишин. Вечір був дуже вдалий: гості забавлялися весело до години 2-гої ранку.

Хоч у нас, так як і всюди, не все є так, як ми бажали б — та є одиниці, які з посвятою — щиро і віддано працюють для Відділу СУА.

Клявдія Т. Салюк

ТАРЗАН, Ч. 7218 Тарзан у віллі

WITH POLICE PASSING RIGHT UNDER HIS NOSE- PETER CONTINUES HIS VIGIL AT JUDGE BRAND'S DOORSTEP...
..WONDER HOW TARZAN IS DOING!..
INSIDE THE COURTHOUSE AND JAIL...
MY MEN HAVEN'T LOCATED THOSE TWO ESCAPEES YET, JUDGE!
KEEP SEARCHING! THEY ARE DANGEROUS CRIMINALS... I WANT THEM CAPTURED!
ONE HAS, IN FACT, BEEN CAPTURED...
I SUPPOSE IF ONE HAS TO GO- THIS IS THE WAY TO DO IT.
WONDER HOW PETER IS DOING!..

В час, коли поліцаї проходять майже під самим його носом, Петро Крисп продовжує свою варту коло будинку судді Бранда...

...Цікаво, що тепер пороблює Тарзан?..

У судовому будинку-в'язниці...

Пане суддя! Мої люди ще не знайшли цих двох втікачів із тюрми!

Розшукуйте далі!!.. Це небезпечні злочинці!.. Вони мусять бути зловлені!

Фактично, один вже зловлений...

Мабуть, якщо треба помирати, то це ще непоганий спосіб... Цікаво, що тепер пороблює Петро?..